زۀ دَ خزان
دَ پاݨړے پاݨړے سَره
اورژیدم

رحمت شاه سائل

د کتاب نوم: زۀ د خزان د پاݨړے پاݨړے سره اورژیدم

مصنف: رحمت شاه سائل

چاپ: وړومبے

کال: ستمبر ۲۰۰۷

شمیر: دوه زر (۲۰۰۰)

بیه: سل روپئ ے (۱۰۰)

کمپیوټر چارې: عبدالله

ټائیټل: زاهد اعوان

د چاپ ځائ ے: دانش خپرندویه ټولنه-پېښور ۲۵۶۴۵۱۳

د سائل فون نمبرونه: 0932-300025

موبائیل: 0346-9302380_0300-9051925

درکونه:

۱) یونیورسټی بک ایجنسی خیبر بازار-پېښور

۲) پښتو ادبی جرګه ملاکنډ

۳) سلیم جالوان افتخار مارکیټ درګئی بازار-ملاکنډ ایجنسی

SAMSOOR.COM

○

د زړۀ درزا مِ څړیکه څړیکه د سینے نه وته
لکه ټقا ټقا پهٔ بټ کښے د نینے نه وته

ایسارے نۀ شوے کۀ مِ اوښکو ته جولۍ ے اونیوے
لکه چه مینه مِ د راز د افسانے نه وته

عشقه ستا ضد را ته قسم دے چه دشمن ښکاره شو
نن مِ زړۀ درز کۀ چه پښتو د پښتنے نه وته

په سره فضا ئے څۀ حیران غوندے تصویر جوړۀ
څۀ شنه لوخړه مِ د وینے د چینے نه وته

هغے په خیال کښے خدائ ے زده څومره زمانے لرلے
خو بس زما د خیال د سوے زمانے نه وته

څومره ګویانه رنړا ګانے ئے په سترګو کښے
وے
د داغ شغله چه د وجدان د ائینے نه وته

حسن کۀ اوځی د ابهام د کوره مری سائله
وه د وعدے نیته پوره د بهانے نه وته

SAMSOOR.COM

ترانه

یه د پښتون جهان د سوز وطن د ساز وطنه
اواز مِ اورے کۀ نۀ – را که اواز وطنه

د ګُل د غیږے نه مِ
لکه شبنم را واخله
خو د بنړو په خوکو

په تا مِ تل کړے دے فخر په تا ناز وطنه
اواز مِ اورے کۀ نۀ – راکه اواز وطنه

زۀ په جمال پسے مرم
زۀ په جلال پسے مرم
زۀ ستا په خیال پسے مرم

یه د جمال او د جلال د رنګه ساز وطنه
اواز مِ اورے کۀ نۀ- راکه اواز وطنه

SAMSOOR.COM

تـــــهٔ د ګلونــــــــو وطـــــــــن
تـــــهٔ د ســـــــندرو وطـــــــــن
زهٔ پـــــه ســـــلګو ولـــــې يـــــم

مـا خـو پـه تـا کړې تـل فخـر پـه تـا نـاز وطنـه
اوازمِ اورې کـــــهٔ نـــــهٔ- راکـــــه اواز وطنـــــه

زهٔ چـــه بـــاران بـــاران شـــم
ســـــتا د دامـــــانو ســـــپرلی
زمـــــا پـــــه زړهٔ وريـــــبږی

کلـه بـه مـا پـه غيـږ کښـې اخلـې د اعجـاز وطنـه
اوازمِ اورې کـــــهٔ نـــــهٔ- راکـــــه اواز وطنـــــه

خپـــــل پښـــــتانهٔ ســـــازونه
درانـــــهٔ درانـــــهٔ ســـــازونه
د ژوندانـــــــهٔ ســـــــــازونه

کړهٔ خپـل ســـــا ئـل تـه ئې وزرې د پـرواز وطنـه
اوازمِ اورې کـــــهٔ نـــــهٔ- راکـــــه اواز وطنـــــه

SAMSOOR.COM

○

څهٔ دِ په سترګو کښې راواړول خمار دِ کړم
ستا د بهار ځوانئې نه ځار سدا بهار دِ کړم

دومره داغونه دِ د تورو سترګو راکړهٔ په زړهٔ
درته به څهٔ شمارمه یو یو لاله زار دِ کړم

د دړد و غم نه ختمیدونکې خزانې دِ راکړې
غریب سړې وُمه بلا سرمایه دار دِ کړم

جانانه زهٔ په مینه څهٔ پوهیدم څهٔ بوله وُم
څنګه مئین څنګه نادان څنګه هوښیار دِ کړم

تا وې چه مهٔ وایه زما د سترګو نوره ثناٴ
ستا مِ اونه منل بې ځایه ګنهګار دِ کړم

داسې که سل ځله خدائې ژوند راکهٔ، درځار به ئې کړم
تېر دِ یخ شهٔ او کهٔ نهٔ شهٔ چه په دار دِ کړم

ما درته وې سترګې په وار پورته کوه مړ به شم
هله قلار شوې نا قلاره چه قلار دِ کړم

په نیت به څنګ ستا د نظر د قاتل نهٔ پوهیدم
پښتون وم درغلم او بس د یو دیدار دِ کړم

د پیرزوینو دِ لوګې شم د سا ئل جانانه
چه دِ په تلو تلو کښې راؤنهٔ کاتهٔ خوار دِ کړم

SAMSOOR.COM

○

د مینے راز کۀ مِ په دار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے
سر د ارمان کۀ مِ سردار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

خپل تږی قام له مِ یوه د جانان اوښکه غواړم
کۀ مِ پرے ټول اولس خمار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

شاته د خپلو معنو مۀ پټوئے سرۀ خالونه
کۀ مِ پرے هر زړۀ لاله زار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

زۀ د ګل تخم یمه ما په بیابان اوکرئے
کۀ بیابان مِ سور بهار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

ما د هغو سترګو د درد له میخانے مۀ شړئے
کۀ هر خونخوار زړۀ مِ میخوار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

دلبران شته خو دلداری بے له پیسے نۀ کوی
کۀ هر دلبر زړۀ مِ دلدار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

SAMSOOR.COM

هغه دِ نیم نظر او نیم شان تبسم خو اوکړی
کۀ مِ بلا کۀ مِ بسیار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

چه وینے خال ته او د خال خمار شبنم ته ورکړم
کۀ لیونے مِ لاله زار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

زما د دړد شوندېو نه سوز د شپیلئے مۀ شوکوئ
کۀ مِ اودۀ جهان بیدار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

ما د لوټ شوؤ ګل دامانو تصور ته پرېږدئ
کۀ هر کمر مِ مرغوزار نه کۀ سنګسار مِ کئے

جنج د څو ستورو د سپوږمئے د ډولئے خیال له راکئے
کۀ مِ د شپے ګریوان تار تار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

بیلتون دِ ما لړ د الفت په زمانه کښے پرېږدی
کۀ دا روان وخت مِ ایسار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

ګل پاڼړے نۀ سهی په ما دِ کاڼړی اووروی
کۀ کاڼړے کاڼړے مِ فنکار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

ساګئله بس یو هنګامه! خو د جانان د
خنـــــــــــــــــــــــدا

SAMSOOR.COM

دا ویرانی کۀ مِ بازار نۀ کۀ سنګسار مِ کئے

SAMSOOR.COM

○

چه سپرلی سیزی د لمبو په زړهٔ به څهٔ تیریږی؟
د ګل دامانو ګل میرو په زړهٔ به څهٔ تیریږی؟

یو حقیقت هم چه په سلو پردو نهٔ پټیږی
د فن پارو او افسانو په زړهٔ به څهٔ تیریږی

د پښتنو سترګے چه خوئی د فرشتو زده کوی
خدایه د ژوند د تماشو په زړهٔ به څهٔ تیریږی

چه وطن جیل شی،شی بندی په کښے ګناه د جمال
د محبت د لیونو په زړهٔ به څهٔ تیریږی

ګلاب ګلاب خمار خمار سترګے دِ پټے کړلے
ستا د ازغو ازغو بنړو په زړهٔ به څهٔ تیریږی

چه دے د جام د ویرے رپی، جام د دهٔ د ویرے
وایه ساقی! د میخانو په زړهٔ به څهٔ تیریږی

چه زلمی ژوند ګنړی ګناه، پیغلے نازونه ګناه
سائله ستا د ترانو په زړهٔ به څهٔ تیریږی

SAMSOOR.COM

او .... ما کابل ولیدو

ما به کابل کابل کوؤ، نن مِ کابل اولیدو
هغه کابل چه مِ د خوب چه مِ د خیاله جوړ دے
د نرګسی جانان د زرکو زرکو سترګو په شان
چه هر تصویر ئے د فطرت د خط و خاله جوړ دے
لکه د مینے د اسمان د تال اووۀ رنګونه
اووۀ لړونه لونګین د خپله تاله جوړ دے
د کوه قاف د ښاپیرو د تصور مملکت
لکه د ناز لکه ادا د خپل جماله جوړ دے

څوک څۀ خبر دی چه ما پټ په زړۀ کښے ټول راوړے
لکه د ګوتو د جانان نه مِ غانټول راوړے

پیاز دِ وی خیر دے خو په نیاز دِ وی خوړو ملګرو!
کنډر کنډر دِ وی خو وی دِ د پښتون کابل
چه د وطن ایمان په هر تندی کښے اوموسیږی
یوه ګهړئ دِ وی خو وی دِ د ژوندون کابل
چه هر کردار ئے وی ژوندے په مینه، مړ په مینه
چه شی د مینے افسانه لکه افسون کابل
چه خبر لوخ ئے هر تصویر شی د ځلمو فکرونو
چه ئے موضوع چه ئے عنوان شی د مضمون کابل
چه په تئیرو وکړی حملے اور اورکی خیالونه
چه لکه شال خور شی په زړونو سباوون کابل

چه ئے مرغئے سندرے بیا د خط و خال اووائی
چه ئے ثنأ منکرے شونډے د جمال اووائی

SAMSOOR.COM

کابل منم چه د بارودو بوئی به هم وی پکښے
خو د ګلونو ورمے هم ترے چرته تلی نهٔ دی
کابل منم چه کتې لوټې شو تالا والا شو
خو لا ئے غرونه د خپل ځایه خوزیدلی نهٔ دی
کابل منم چه ئے بڼرونه په لمبو سوی دی
خو سندر بولے مرغئے لا ترے الوتلے نهٔ دی
کابل د داسے ژوندون ښار دے چه ئے مرګ ستړے کهٔ
د ځلمو سترګے ئے له مرګه رپیدلی نهٔ دی
کابل زرګونه حادثے او زلزلے ولیدے
خو د چا زړونه د یو شوره غورزیدلی نهٔ دی

کابل کابل دے په هر حال کښے به کابل یادیږی
چه دا دنیا وی څو اباده، دے به تل یادیږی

کابل یواځے د ښائست د خیال شهرت نهٔ لری
کابل متاک هم دے، سنګین هم دے، فولاد هم دے
کابل یواځے د بیلتون دساندو غولے نهٔ دے
کابل ساقی هم دے، شهید هم دے، مراد هم دے
کابل جلال دے څوک دِ سترګے پرے اونهٔ سوزوی
کابل کلتور هم دے، دعا هم ده، امداد هم دے
کابل څهٔ داسے د ژوندون میله کښے ورک هم نهٔ دے
کابل دے زړهٔ د ایشیا په دنیا یاد هم دے
کابل چه څوک رنځورول اوغواړی، رنځور به ئے کړی
کابل عظمت هم دے، دولت هم دے، ازاد هم دے

کابل د ډیرو خیالؤلو عظمتونو کور دے
کابل تش نوم نهٔ دے د مینے د ننګونو کور دے

SAMSOOR.COM

مـا ورلــه يــوړهٔ د خپـل فكــر او نظـر ګلونــه
ما كهٔ ترے راوړهٔ سرهٔ اورونه سرهٔ ګلونه مِ كړهٔ
مــا ورلــه مينــه يـــوړه مينــه د پښــتون د وفــا
ما كهٔ ترے دوړے په سر هم راوړے شالونه مِ كړهٔ
مــا ورلــه يـــوړهٔ د ســندرو د دردونـــو خـــواږهٔ
ما كهٔ ترے ډير تراخهٔ هم راوړهٔ شربتونه مِ كړهٔ
مـا پيښــور پيښــور خيــال د ځــان ســره وړے وُ
د خپـل غفـور ليـوال[1] سـوالونه جوابونـه مِ كـړهٔ

كــهٔ د هغــے ځــائے جانــان اوخنــدل كــهٔ مــا اوژړل
هـر څهٔ چه اوشـو پـه يـو تـار مـو زړونـه هـم اوتـړل

د مــاهيپر[2] نــه اخــوا هغــه ســحر ګره هـــوا
اوس هم زما د زړهٔ په دشت كښے خوشبوئی شی ګرځی
د هغـو لارو كوڅـو وركـو كوڅـو ورك خيالونـه
زما د خيال په دريچو كښے پسرلی شی ګرځی
د هغـے ښـار د هـر سـحر هـر مـازيګر ننـدارے
زما په ذهن كښے جنون شی او مستی شی ګرځی
د هغـے خلكــو الفتونــه او د ســترګو حملــے
زمـا د روح ګلشـن تـه راشـی ليـونی شـی ګرځـی
د هغے ښار دانش دانش او اسد جان اسد جان
چه هر ديدار ته مخامخ شی الوانی شی ګرځی

د سروبی غونډئی زما زړهٔ كښے كيږدئی كيږدئی شی
هره باړ ئی، باره، څهٔ ګل ګل، څهٔ كلئی كلئی شی

---

[1] - غفور ليوال يو ښكلے ځوان شاعر چه زما د يو نظم په جواب كښے ئے ډير ښكلے نظم ليكلے وُ.
[2] - ماهی پر هغه سرک چه اخوا ترے كابل دے.

ما د کابل د شاعرانو وسوسے تلوسے
په خپلو سترګو کښے خوبونه هسے اوګرځول
د هغو شونډو، هغو سترګو د رنګونو خمار
ما مِ په زړهٔ د پرهرونو هسے وګرځول
هغه پښتو پښتو نظر هغه تاؤ کړی بانړهٔ
ما په نظر کښے د ګلونو هسے اوګرځول
هغه رانړهٔ رانړهٔ تندی ګلاب ګلاب خالونه
ما په ليمو کښے د خوبونو هسے اوګرځول

زهٔ لا د هغے تماشو نه ليونے ګرځمه
زهٔ لا ځلمے زهٔ لا ځلمے زهٔ لا ځلمے ګرځمه

هغلته هر څو که د باغ بالا نښه نهٔ وه
ما په خپل زړهٔ کښے د هغے نه يو تصوير راوړے
هغه ميوزم چه ئے همه مجسمے ماتے وے
ما ترے د روح په ائينه کښے يو تاثير راوړے
هغه د غرهٔ نه دواړو غاړو ته تاؤ شوے کابل
د هغے غر ديوال مِ غاړے له زنځير راوړے
هغه کنډر کنډر کوڅے لکه ګويانه ژبے
ما ترے خيالونو له خوبونو له تقدير راوړے

چرته به ځم او د کابل په غر به تال اچوؤم
د ژوند د نوو تماشو په سر به فال اچوؤم

ځم به چه ښکل کړم د کابل د شاعرانو شونډے
چه ئے په شونډو د ازغو په ځائے ګلاب خوارهٔ کړم

SAMSOOR.COM

چه په سرو ډزو کښې هم اولیکې نغمې د مینې
چه ئې په زړونو لاس د مینې د کتاب خوارهٔ کړم
ځم به چه ښکل کړم د کابل د سندر غاړو تندی
چه بیا په لوړ اواز سندرې د الفت اووائې
چه فضاګانې سندریزې شی مست مست شی زړونه
چه څهٔ خوحال د کائنات د کیفیت اووائې

چه لازواله شی په هر حال کښې نغمې د ژوندون
چه مستقبل شی رنګ رنړا، ګل او سپرلې د پښتون

کابل کهٔ کانړې دے په زړهٔ کښې به ئې کور جوړوُوم
د دغې کانړی د وجود نه به صنم تراشمه
هغه چه الوزی بلا بلا ریګونه پکښې
په هغو لارو او کوڅو کښې به خپل ځان شیندمه
په هغو خړو خړو تړو خړو خاؤرو کښې به
چرته غانټول، چرته ریدې، چرته لونګ کرمه
چه شاعری لکه سمسور سپرلې خبرې اوکړی
چه کړم په ځانګه ځانګه، ګل بل لکه شمع شمع
چه کړم همه میلې میلې اختر اختر کابل
چه سترګې سترګې کړم کابل نظر نظر کابل

ددې نه پس کهٔ سائل مری په زړهٔ به ئې داغ نهٔ وی
خوچه یو کور نه وی، چه بل پکښې چراغ نهٔ وی

SAMSOOR.COM

د پښتنو غرونو چینې دِ بې چیناره نهٔ شي
هیڅ یو چینار دِ بې مرغو او بې چغاره نهٔ شي

لیچې دِ چړې خالي نهٔ شي د بنګړو نه د چا
مازیګرې دِ د ګودر بې شړنګهاره نهٔ شي

د خوبه ډکې ډکې کیږدۍ د هر ستورې سترګې....
سپوږمۍ خبر کړۍ چه په غرونو کښې ایساره نهٔ شي

زهر ګنډیر شي ژوند، د ژوند لاش په اوږو ګرځوي
سرې تالا ښهٔ دې خو چرې دِ بې یاره نهٔ شي

SAMSOOR.COM

چــه ســتا تــر کــوره پــه کــړه وړه لار تاتــه ګــورم...
نیغــه دِ هیچــرے زمــونږ د نصــیب لاره نــۀ شـــی

یـــو لیـــونی تـــه مِ د میـــنے د معـــنے اووئیـــل
هغه وے هر څنګه چه شی خو بے دیداره نۀ شی

دنیـا خبـر کـړئ چـه د ډز د غـږ نـۀ ژبـه پریکـړی
زمـونږ دنیـا پـه خـوب اوده ده چـه بیـداره نـۀ شـی

راسره غـم دے چرتـه مـا د زمکـے لانـدے نـۀ کـړی
مینــه د خپــل خیــال د اســمانه راګــزاره نــۀ شــی

جانـان تـه هـم کـۀ مِ سرښـکته کـۀ نـو مـړ بـه شـمه
زړۀ مِ کاواک نۀ شی، بے سرۀ، بے اختیاره نۀ شی

چه څوک په کړنګ سپرلی کښے هم جانان له ګل ورنۀ کړی
خدایـه! زمـا خـاوره دِ داسـے خـوار و زاره نـۀ شـی

تـــازه کـــوے کـــۀ خامخـــا پـــه زنـــه ورک خالونـــه
دا کـــار بغیـــر زمـــا د زړۀ د لالـــه زاره نـــۀ شـــی

د ســـــا ئـل روح بـے قـراری د ځـان سـره راوړی
چه ښائست ګل ګل شی نو څنګ به بے قراره نۀ شی

SAMSOOR.COM

اوس ازاد شوے غلام

ما نن په دے هکله په ځان باندے یو سوال اوکړو
د غلامئی دور او دے دور کښے فرق څۀ دے؟
ذهن د ډیر فکر نه پس، بس یو جواب راکړو
د غلامئی دور کښے
به خودکشی ګناه وه، جرم به وُ
د غلام مرګ به د مالک دپاره
وه د تاوان او د نقصان خبره
نن سبا دومره غلامان ډیر شوی
چه نۀ ئے ملک، نۀ ئے مالک قبلوی
ورله زاړۀ مالکان
د خاندان د جوړولو منصوبے جوړوی
او کۀ څوک اوغواړی چه ځان قتل کړی
نو یو مالک ئے هم ګناه ګڼړی نه جرم ګڼړی
نن هر سړے ازاد دے
کۀ ځان وژلے شی نو ډیر په خوشحالئی دِ مړ شی
دغه کار شی کولے
ډیر په ازادئی دِ مړ شی
هیڅ پابندی پرے نشته
اوس ازاد شوے غلام

SAMSOOR.COM

دا لکه نرګس بیمار بیمار کاتهٔ مِ اووژنی
دا نادانې سترګې او هوښیار کاتهٔ مِ اووژنی

داسې سترګې پټې بانړه زر زر ښکته پورته کړی
دا بې واره غشی او په وار کاتهٔ مِ اووژنی

کرښې مِ په زړهٔ شی کرښې واخلی د تصویر شکل
دا دلبرانه خوئی او دلدار کاتهٔ مِ اووژنی

زړهٔ مِ وینې وینې کړی ګل ګل ئې کړی ګلشن ئې کړی
دا بهار بهار سدا بهار کاتهٔ مِ اووژنی

دا چه سا ئل اونهٔ وژنی مری سا ئل په دې
ادا

SAMSOOR.COM

هغــه پامتــه دار او منــت بــار کاتــهٔ مِ اووژنــی

SAMSOOR.COM

○

د بهارونو نه رنګ چرته رنړا چرته تلې
د ګل د شونډو نه ادا او خندا چرته تلې

نهٔ پکښې ګل راپریوت نهٔ ترې لمبې پورته شولې
د یار د لپې نه ښیرې او دعا چرته تلې

هر چا ثواب له قتل کړې ناداني د مینې
د مئینانو نه د مینې ګناه چرته تلې

هر لفظ خالي جولئي نیولې ده حیران ولاړ دې
د دوئې د مخ د ائینو نه معنا چرته تلې

ما درنه خوب تختوی ما درنه خوب وړی لیونئې
چه ستا د لیچو د بنګړو نه شنړا چرته تلې

SAMSOOR.COM

○

جانانه ستا غم غږومه ناست یم
ډیوې د اوښکو بلوؤمه ناست یم

پریوزم ستا د یاد د ګل په لمن
لکه شبنم ځان ورؤمه ناست یم

زما بلا مینې بلا دِ واخلم
ګوره ما شپه خوری زهٔ شپه خورمه ناست یم

را دِ کهٔ یو تار د پریشانو زلفو
پرې خپل تازه پرهر ګنډمه ناست یم

د شپې څلور پاره څلور موسمه
د زړهٔ په تار تار ټنګوؤمه ناست یم

SAMSOOR.COM

○

بس چه شو یو ځل غاړه په غاړه سره اوژاړو
ځه چه لږ په چغو چغو دواړهٔ سره اوژاړو

لږ ساعت ددے بُتکی په شا، شاته رااوګوره
درغلم درځم چه په ولاړه سره اوژاړو

راشه یه زما د مینے تک توره سپیره بخته!
کېده د جانان د کلی لاړه سره اوژاړو

هغه لیونئی لارے کوځے خو لاړے شاړے شوے
ځه زړهٔ! چه په واز کومی په شاړه سره اوژاړو

ځه چه د "جیندی" او د "خیالی" سره سیالی اوکړو
ځه چه ئے یو شپه په غاړه سره اوژاړو

ځه عشقه راځه چه اوځو دشتو ته دامانو ته
ځه چه پشکال هسے د هاړه سره اوژاړو

نبستے په مرئی کنبے غریو نیولے اسوئلے سا ئل!
ځئے چه ورشو یه ملګرو واړه سره اوژاړو

SAMSOOR.COM

○

کله لکه سور ګلاب او کله د لمبې په شان
په مینې تصویر دِ زهٔ لمبه کړم کهٔ ګلاب ئې کړم

ستا د اندرون تارونه ماته څهٔ وئیل غواړی
تهٔ کهٔ خفه کیږې نهٔ جانانه چه رباب ئې کړم

لړې شونډې پرانیزه بس دومره راته اووایه
شور ئې کړم کهٔ اور ئې کړم تپ ئې کړم کهٔ تاب ئې کړم

زلفې دِ زما د تصور مرئې ته پریوتې
سوال ئې کړم د ژوند، کهٔ د لحظې لحظې جواب ئې کړم

ما خو ستا د زړهٔ د دشتې ټولې غوټئې ګل کړلې
اوس پرې تهٔ سکون پیرزو کوې که اضطراب ئې کړم

اوس خو شمع هم لمبې لری او پتنګ هم سوزی
څه کهٔ نه اوس اووایه ګناه او کهٔ ثواب ئې کړم

ما تاله په دوه سترګو کښې دوه اوښکې راوړی دی
اووایه طوفان، کهٔ سمندر او کهٔ سیلاب ئې کړم

تا چه خپل سائل په تندی ښکل کهٔ بختور دِ کهٔ
راز ئې کړم رموز ئې کړم سندره کهٔ کتاب ئې کړم

۲۱ جولائی ۲۰۰۲ د جمعې سحر پاؤکم اتهٔ بجې

SAMSOOR.COM

یه زما مینے

یــه زمــا "میــنے" لیــونئی ســپیلنئی میــنے زمــا
زهٔ چه ستا حُسن تصور کړم ستا تصویر ته ګورم
په زړهٔ کښې وایم چه دا زهٔ ګنے اوس اوزیږیدم
چه په خپل زړهٔ لیکلی شوی ستا تحریر ته ګورم

تــهٔ ماتــه اووایــه تــهٔ هغــه فرشــته خــو نــهٔ ئــے
چه د ازل په ورځ ئے ماله څهٔ لیکل په زړګی
شونډے ئے سرے وے او خالونه ئے په مخ موسیدل
ماله ئے تور سوی داغونه کیښودل په زړګی

یــه زمــا میــنے لیــونئی، ســپیلنئی میــنے زمــا
چه په ړومبی نظر مو اولیدل حیران وؤ دواړه
مـونږ پـه یـو بـل پسـے د ذهـن پـانړے واړولـے
جوړ د ازل نه مونږ د یو بل په ارمان وؤ دواړه

SAMSOOR.COM

ستا د خبرو په اهنګ کښې زما غبرګ ورکېدۀ
زما د غبرګ په تپ او تاؤ کښې ستا اهنګ ورکېدۀ
دواړه په يو بل پسې ورک دوه بې قرار روحونه
دواړه د يو بل د جذبو په رنګ کښې رنګ ورکېدۀ

څومره جدا جدا وؤ څومره څنګ په څنګ اوسېدو
څنګه وؤ بيل، څنګ د يو بل په رنګ کښې رنګ اوسېدو
زۀ وُوم "رېدے" تۀ مِ يو سپېردے غاټول څنګ ته ولاړ
څنګ د رنګونو د بهار خوا کښې بدرنګ اوسېدو

په زما مينے ليونئ سپېلنئ مينے زما
څۀ ډېره ښه شوه چه تۀ راغلے او ګويانه دِ کړم
زۀ د خوبونو د جهان د تصور باشنده
د خوبه ويښ دِ کړمه ورک د خپله ځانه دِ کړم

اوس رانه مۀ ځه چه اباد کړو دا د زړونو جهان
راشه چه ګل ګل کړو د نوؤ پرهرونو جهان
چه غورزنګونه کړو شور شور کړو د خوبونو جهان
جنت جنت کړو د زړۀ چاؤدو ارمانونو جهان

په زما مينے، ليونئ سپېلنئ مينے زما
چه په يو بل کښې سره ورک شو سره مينه اوکړو

SAMSOOR.COM

"تخلیق"

هغې په زیړ الوتی رنګ په وچو وچو شونډو
بې ساه بې ساه اووئیل سوری ته شه!
بیا ئې پخپله درزیدونکې سینه
زما لاس کېښودو، او خپل لاس ئې زما په زړګی
بیا ئې زما سترګو ته
لږ په زیر زیر اوکتل
بیا ئې وې داسې لمحه ځنګ لمحه وی
چه د همه جهان مئینې ځوانئی
ورته اوبهٔ اوبهٔ شی اوپسخیږی
بیا ئې په ویره ویره
چاپیره زر زر سترګې واړولې
وې بله دا چه په دې ټول جهان کښې
نن داسې ځائې ما ته په ګوته که تهٔ
چه ئې د ټولې دنیا
یو جنت او یو ګلستان
سیالی کولې نهٔ شی
ما وې چه ستا دا وارخطا او بې قراره نظر
ویرې اخستې نظر
چه ئې زما په سترګو څو قسمه حملې اوکړلې

SAMSOOR.COM

دا لمحه دومره بختوره وه چه
ورته د دے دنیا د ژوند ټولے لمحے اودریدے
ټول کائنات خاموش وؤ چرته هیڅ شی رپ نۀ وهۀ
چرته کښے پاڼرے هم ساه نۀ اخسته
دوئمه دا چه د لمحے نیمے په دے دیدن کښے
چه د حالاتو قاتلان راته په سر ولاړ دی
زمونږ په ځوانو لیونو مخونو
یو رنګ ټکاؤ نۀ کوی
بیا هم ولاړ یو او یو بل ته ګورو
دا ځائے ددے دنیا
د هر جنت او هر ګلستان
د هر سپرلی نه هم سیوا ښکلے دے
هغے د دغے "سوال" په داسے جواب
زما د شونډو نه بوسه واخسته
داسے بوسه چه پرے ایمان تازه شی
داسے چه داسے بل جهان تخلیق کړی
داسے بوسه چه زما ورک شخصیت
بیرته را اوزیږوی
ددے نه پس هغه په منډه لاړه
په خپله لویه دروازه پناه شوه
روح ئے زما د روح لمن نیولے
د ځان سره یوړله

SAMSOOR.COM

ښکلے د تخلیق د ځوانئ سترګو ته راغلے وه
دا دنیا د نوی پیغلتوب په شانِ ښکلے وه

هره تمنا مِ لکه شمع سوزیدلے وه
هره ولوله مِ لکه اوښکه ښخیدلے وه

مړی ورله نۀ وړم مستقبل ادیره نۀ ګنړم
ما مِ د ماضی لمحه ژوندئ ساتلے وه

هسے په دے لار په تیندکونو باندے نۀ تلمه
دا لار د جانان سترګو ته نیغه رسیدلے وه

خپل قتل مِ اولید، ستا قاتل نظر مِ هم اولید
سترګو دِ نن داسے تماشه راته بخښلے وه

اوښکه مِ خوره نۀ شوه طوفان ترے نه پیدا نۀ شۀ
داسے دِ د پټ ورک تبسم په تار تړلے وه

هغه حادثه لکه تصویر په کاغذ پاتے شوه
کومه حادثه چه د سائل قلم لیکلے وه

○

لکه چه ژوند کړی په ولاړه کښے صنم وی روان
داسے مِ فکر د فن کور ته په قدم وی روان

ستا د جبین د تصور په کومه لاره چه ځم
یو خوا ژوندون بل خوا اجل راسره سم وی روان

تخلیق یوه معنا پیدا کړی فن ترے سل جوړے کړی
په ځائے ولاړ نظر ډیر لرے د صنم وی روان

ګل او سپرلی له باران غواړی کلیوالے مینے
چه ئے په یو لاس کښے غاټول بل کښے شړشم وی روان

داسے مِ اوښکے درپسے باران باران شی په مخ
لکه جلوس چه په صحرا کښے د ماتم وی روان

ترقئی نه داسے د ذات غم دنیا یو کلے کهٔ
لکه د خپل ژوند قتل عام له چه عالم وی روان

چه روح ئے ستا د قدم ټال په لاره اوځنګوی
ستا د سائل د خیال په ګوتو کښے قلم وی روان

SAMSOOR.COM

سندره

ځړیکه د دړد ژبه ده
دړد د پرهر ژبه ده
ګل د سپرلی ژبه ده
اور د دلبر ژبه ده

دلته په دغه ژبه
پوهیدل ډیر ګران دی
کۀ د ادا ژبه ده
کۀ د نظر ژبه ده

زلفے ئے یو تماشه
جبین ئے دوه نندارے
هغه د شپے ژبه ده
دا د سحر ژبه ده

په اوچو شونډو چه مِ
لګی مرهم اولګی
داسے لونده لونده مِ
د ستمګر ژبه ده

SAMSOOR.COM

ګیلې مانې د مینې
مینه ژوندئی ساتی
ګیله د مینې د جنګ
او شور و شر ژبه ده

ماته کنځل هم کوه
خو په پښتو ئې کوه
پښتو زما د وطن
د لر او بر ژبه ده

زۀ په پښتون وطن کښې
په څۀ څۀ ناز اونۀ کړم
پت پښتنه معشوقه
وفا د نر ژبه ده

سائل ته ډیر دردونه
ورکه مالدار ئې که
درد د تصویر ژبه ده
درد د هنر ژبه ده
ګل د سپرلی ژبه ده
اور د دلبر ژبه ده

SAMSOOR.COM

○

 څۀ په غرور باندے قيمت د خپل ارمان راکوی
وخت چه په ګوتو کښے ريښے ګريوان راکوی

د سرمائے د مستئی نوے سبق نوے پيغام
ماته د ورک وجود د شتو د احساس توان راکوی

غمژن به هم وی خو اوس هم ادا ادا د وطن
هر څۀ هم هغسے په ځار او په قربان راکوی

يوه ورمه د هر موسم په باد کښے داسے هم وی
چه ماله نښے نښانے د خپل جانان راکوی

ستا د يوے خندا زره به پرے هم ورنۀ کړمه
کۀ ثوک په دے سودا کښے تخت د سيلمان راکوی

د محبت د کلی هر دستور د ژوند نغمه وی
جانان مِ کله کله ګل هم په ډيران راکوی

سائله دار او ديدار دواړه خپل نصيب اوګنړه
چه اشارے جانان د نوی امتحان راکوی

SAMSOOR.COM

○

محبتونه په منطق او فلسفه نهٔ کيږی
دا سبق داسې دې چه دا په مدرسه نهٔ کيږی

د شک د هرې لارې سر چه ځی ابهام ته رسی
د مينې لوبه د تصوير په تماشه نهٔ کيږی

کاسې د سترګو چه په سترګو کښې راوانهٔ ږوې
زما د زړهٔ تسکين په بل قسم نشه نهٔ کيږی

چه ئې چپې چپې له غاړه ورکولې نهٔ شې
د سمندر سره ياری په کناره نهٔ کيږی

مينه خوږوند دې نغد زړګې غواړی د زړهٔ په بدل
د ژوند سودا خو د نسياوؤ په نيته نهٔ کيږی

کهٔ خپلې اوښکې ورته اچووم کهٔ وينې د زړهٔ
نهٔ دې ممکن، د "کاريګر" په تجربه نهٔ کيږی

SAMSOOR.COM

○

په سر ئے ګرځولی یو بازار په بازار
مونږ ژوند کړے د داسے کاروبار په بازار

سرونه مو پرے تاؤ کړهٔ خو سرونه مو ترے راوړهٔ
شو وازے سترګے پاتے خریدار په بازار

ګرم نهٔ یو کهٔ د سترګو نه مو سرهٔ بڅرکی دانګی
راغلی یو د زړونو د ازار په بازار

د سوال په تصور مو هم د لاسونه ساه خیژی
مو دے اوشوے چه نهٔ کیږی روزګار په بازار

په سور نمر کښے په سرو لمبو کښے پلے خپے ولاړ یم
په کوم امید د څهٔ په انتظار په بازار

"نرګس" هسے بیمار، لکه "ریدے" غمژنے سترګے
قیمت څهٔ ؤ د داسے لاله زار په بازار

سائل د بیلتانهٔ د لیونئی تپے نه مخکښے
کړه چغه یاره چرته ئے در زار په بازار

SAMSOOR.COM

زهٔ او "پښتون"

تهٔ د تقسیم شوی پښتون ژبه ئے پښتو ئے
زهٔ د تقسیم شوی قام شاعر یمه سائل یم

تهٔ ئے سمندر زهٔ دِ چپے زغمم ساحل یم
ستا نه چه غافل یمه، د خپل ځانه غافل یم

SAMSOOR.COM

خپله ژبه

زهٔ مِ د خپلې ژبې کومه
بد نصیبی اوژاړم
چه غلامی وه نو هم
دا وه غلامه ژبه
چه ازادی شوه نو هم

SAMSOOR.COM

دا شوه غلامه ژبه
نهٔ د اسکول ژبه شوه
نهٔ د کالج ژبه شوه
نهٔ د دفتر ژبه شوه
نهٔ د قانون ژبه شوه
سره ددے چه د زرګونو کالو
د یو ډیر زوړ قام مورنئی ژبه ده
د بیګانګئے په داسے سوړ انګړ کښے
هم خپله لار ګړوی
خپلے خړپوسے کوی
کهٔ ئے پخپله په ځان زړهٔ هم سوزی
خو په ځان ناز هم کوی
ولے ددے باوجود
نن سبا حال داسے دے
چه دا ژوندئ ژبه ، د ژوند او مینے جوړه ژبه
په یو بے رحمه مصنوعی ادبی
او سماجی ماحول کښے
د خپلے ژبے نه زوړنده ده خو
بیا هم د ژوند او محبت سندرے
په خپلو چاؤدو غوځو غوځو شونډو
په غوځه ژبه وائی

SAMSOOR.COM

زما نشه زما سرور زما شراب جانان
زما ژوندون زما سپرلے زما ګلاب جانان

بويه کۀ راشي ګودر بويه کۀ ترے اوخيژمه
داسے لاهو کړمه د سترګو په درياب جانان

عمرونه تير شو خو دے مرحلے تير نۀ شومه
سوال خو مِ اوری ولے نۀ کوی جواب جانان

زما په شونډو کښے سندرے هسے نۀ غريږی
زما په زړۀ کښے غريدۀ لکه رباب جانان

تر عمره عمره ئے د ذات د کوره ويستے يمه
دے مِ په هره ګناه خور لکه ثواب جانان

په زړۀ مِ بل تصوير او بل تصور نۀ ځائيږی
داسے خراب کړمه زۀ خپل خانه خراب جانان

سائل د مينے مبلغ سائل د زړۀ جوارګر
زما نغمه زما غزل زما کتاب جانان

SAMSOOR.COM

د نوے پیړئے راتلو په نوم

نوے کال نوے اختر نوے پیړئی ده
جانه راشه، جانه راشه
ماته ګران جانانه راشه
چه مونږ هم د هغے لوئے خدائے په دربار کښے
یوه داسے دعا اوکړو
چه زمونږ زړونه درزیږی
چه زمونږ شونډے رپیږی
د وطن ټول اخترونه
د دامانو بهارونه
راته ټول په تماشه وی
د شبنم د زړهٔ داغونه
د ګلونو ګریوانونه
راته ټول په تماشه وی
چه زمونږه دعاګانے او سندرے
ترجمانے د ژوندون وی
او ستائنے د جمال وی
چه جمال وی او ستائنے د جمال وی
چه نعرے وی او غوښتنے د وصال وی
داسے ژوند داسے هنر داسے کمال چه
زوال نهٔ لری جانانه

SAMSOOR.COM

○

لکه د بادِ م نن د خيال په بنړ الوتے جانان
لکه د غريو مِ د مرئی غوټه کښے نښتے جانان

ککئے د سترګو اوس ککئے زما د سترګو نهٔ دی
پــه ائينــه کښــے د نظــر مِ نــوتے جانــان
څـو کـه مِ ډير پـه پرهرونـو کښے د زړهٔ نغښـتے ؤ
لکــه د څــړيکے مِ د دړد د ګوتــو وتــے جانــان

دا هسے نهٔ ده که خـوئی بـوئی د باچايانو لـرم
په ملنګئی کښے مِ کهٔ خدائے غمے د ګوتے جانان
په ځان ئے پوئے نهٔ کړم تس نس زرے زرے ئے کړمه
لکــه د تنــدر مِ پــه ســر دے راپريــوتے جانــان

سائل يم دا دے خپل ټوټے کچکول مِ غاړے ته کهٔ
ګــرځم کوڅــه پــه کوڅــه ګورمــه بــے پــتے جانــان

SAMSOOR.COM

○

نهٔ مِ د لاس کرښو کښې ؤ نهٔ په تندی کښې جانان
مینې در ځار تا مِ تصویر کړو په زړګی کښې جانان

هغه چه یو ځل مو محفل ؤ سره کړے پکښې
اوس راته ښکاری په هر زیړ مازیګری کښې جانان
زما د عشق ځوانی د ګلو په لمبو سوے ده
ما نه ورک شوے دے د حُسن په سپرلی کښې جانان
د اودریدو امکان مِ نهٔ لری باران د سترګو
چه راته خاندی د هر ګل په کټوری کښې جانان
سحر مِ هرے اوښکے ګل په ګریوانهٔ کړے دے
ما چه ژړلے کله هم په ماښامی کښې جانان
ماته په وینو کښې د ژوند د خندا چل زده کوی
زما د خوږ زړګی د داغ په ریدی کښې جانان

سائل د سپړدو ګلو خواته زندګی تیروی
سائل کرلے دے د مات زړهٔ په کودی کښې جانان

SAMSOOR.COM

وطن ته راشه

مسافره خپل تالا وطن ته راشه
پسرلی راوله بیا وطن ته راشه

اوښکه اوښکه په بڼړو کښې که حصاره
په سندرو په ګډا وطن ته راشه

سوزیدلې ګل درې په ګلو سرې که
غواړی ګل هره صحرا وطن ته راشه

لږ په سپینو جامو خړې خاورې باد که
لږ د مینې د ګناه وطن ته راشه

SAMSOOR.COM

بې لونګو دی سینې د لونګینو
د لونګو د صحرا وطن ته راشه

هر بتکې هره لار سترګې کیږی
دا کوڅې غواړی ښکلا وطن ته راشه

د دروغو په بانو نهٔ کیږی مینې
په رشتیا لږ د رشتیا وطن ته راشه

د الفت د فلسفې پاتې سبق له
لیونیه د لیلی وطن ته راشه

په پردو کښې سړے ورک وی نهٔ شته کیږی
د باقی او د بقا وطن ته راشه

په خپل خیرے ګریوانهٔ به دِ هم نازوی
د ژوندون د تمنا وطن ته راشه

په خپل سر کښې خپل غرور درسره راؤړه
د دادا او د بابا وطن ته راشه

خالقان چه د تئیرو دربانده بلوسی
په تندی راؤړه رنړا وطن ته راشه

SAMSOOR.COM

د نرګسو خوشبوئی درسره راوړه
د غانټولو د بيديا وطن ته راشه

د "ريدی" د زړهٔ د داغ د شغلے شوخه
د زيړ ګلی د خندا وطن ته راشه

د چنار د بام په سر ټپه شروع کړه
د نغمو د انتها وطن ته راشه

پرهرونه دِ د زړونو لارے خاری
راشه راشه مسيحا وطن ته راشه

کهٔ ئے وړے هم وړ سترګے خو به نهٔ ئے
لوئے وطن دے پښتونخوا وطن ته راشه

د زړګی داغونه ټول درسره راوړه
د خالونو د رنړا وطن ته راشه

درنه سر نهٔ غواړی، سر درسپاری راشه
راشه راشه، بے بها وطن ته راشه

په پردی اسمان پردئی"زهرا" څهٔ ناز وی
خپل اسمان او خپل زهرا وطن ته راشه

په پردی وطن دانا بنده نادان وی
یه نادانه یه دانا وطن ته راشه

الفتونه د وطن د ښکلو خوند که
د زړګوټو د درزا وطن ته راشه

سودایان کړی خیالولی ښائستونه
روغ روغ خلک د سودا وطن ته راشه

چا خپل جنګ دے په پردی ټوپک ګټلے
مونږه پوئے که راهنما وطن ته راشه

یو به ورک ئے، بل به ورک په ځان پسے ئے
ځان به دلته کړے پیدا وطن ته راشه

په خپل کور په خپل وطن سړے، سړے وی
په غربت کښے وی باچا وطن ته راشه

د سائل د تخلیق توان له قوت راوړه
دلته هر څۀ دی بلا وطن ته راشه

نوے کال ۲۰۰۷ دولس بجو نه تر دوه بجے

SAMSOOR.COM

○

زما د عمره عمره سره سم، غمه جانانه
تهٔ چرته ئے ترڅو به درپسے مرمه جانانه

ترڅو به درپسے ورک یم د هجر په دشتونو
په سر به دِ د غم پیټی ترڅو وړمه جانانه

دعوه مِ وه چه زهٔ ستا لیونے او سپیلنے یم
بس دومره که را مخ چه در لوګے شمه جانانه

SAMSOOR.COM

○

اور ئې بل دے په لمنه جانان راغے
د خپل ویشتې په پوښتنه جانان راغے

لـولکئی چـه مِ د سترګو پـرے بنړیـږی
د ګلونـــو د وطنـــه جانـــان راغـــے

وخت دَ سره نن تئیرے دی تبستیدلی
نـن جـونګړے تـه د ننـه جانـان راغـے

په ښکالو ئې د خپو سا راپکښے راغله
سـاه مِ اووتـه لـه تنـه جانـان راغـے

وخته نن زمونږ تر منځه رقیب نۀ شوے
ســتا بـــلا بـــلا مننـــه جانـــان راغـــے

تا خـو وے چه تر قیامته به رانۀ شې
د سـائل زړۀ دروغژنـه جانـان راغـے

SAMSOOR.COM

يو خيال

زۀ تمــام عمــر پــه خونخــوارو لارو تلــے يمــه
سر کـه زما هم سلامت وی سلامت بـه څۀ وی

زۀ د ټــوټې وطــن، تــالا قــام، ورکــے ژبــے شــاعر
زما د فن عظمت به څۀ قدر و قيمت به څۀ وی

حساب کتاب

دومــره زر قيمــت د نظــر مــۀ غــواړه جانانــه
زړۀ خــو رانــه داســے پــه شــر مــۀ غــواړه جانانه
دا د ژوند ميرے دی، خوبولے ګـل ميرے نۀ دی
ســوری د ګلونــو پــه ســر مــۀ غــواړه جانانــه

SAMSOOR.COM

○

اوښکه ؤوم جانان په بنړو زوړند ګرځولې ؤوم
سترګې ئې په خپله څڅيدې زهٔ ئې ساتلې ؤوم

تهٔ لکه سپرلې د خپل ديوال په کشمالو کښې ورک
زهٔ لکه "ريدې" ؤوم په دامانو رژيدلې ؤوم

هرې رويئې ته مِ يارانو ضد وئيلې دې
داسې مِ پښتو په خپله غيرت کښې نيولې ؤوم

SAMSOOR.COM

ما پرِ بلے کړے مونـدے نـۀ دی د نرګس ډیـوے
زۀ خــو مِ د خیـال مـزار لــه هــره شـپه راغلــے ؤوم

ګل ؤوم خو په سور اور کښے چه هم تازه ولاړ ؤومه
ســتا د وربالــۀ ســیلئی ســحر ماښــام چیــړلے ؤوم

مړ بـه ئے ؤو دغـه حِـس چـه نـۀ یـم پیژنـدلے چـا
اور ؤوم دے همـه پښـتون وطـن تـه لوګیـدلے ؤوم

رپ قدرے مِ هم وهلے نۀ دے مودے تیرے شوے
یــو تــار دِ د زلفــو داســے بنــد پــه بنــد تــړلے ؤوم

ګوتے څۀ که چا شونډے راوړی هم خور شوے یم
زۀ لکــه شــبنم دګــل د غیــږے نــازولے ؤوم

دا دِ راتــه څنګــه غــنے لارے تــه راښــکلی دی
زۀ خــو مینے ټول عمـر پـه سـرو غنـو راښـکلے ؤوم

دا خـو اوښکے نـۀ وے څڅیـدۀ مِ دړد د سترګو نـه
داســے دے پــه زړۀ کــافرو خلکــو دړدولــے ؤوم

ســتا نظـر د زرو نـۀ ؤو جـوړ لیـدے دِ نـۀ شـومه
زۀ سـائل فنکـار ؤومـه، د فـن د دنیـا ښـکلے ؤوم

SAMSOOR.COM

○

مینه مو هم کړے ده جنګ او شر مو هم کړے دے
جنګ شر مو هم کړے د ګلوکر مو هم کړے دے

هغې منګې راوړې ما پسے کچکول د نظر
د مازیګر د تماشو ګودر مو هم کړے دے

مونږ کله کله د سپرلی نه سترګې سرے هم وړی!
او په یو ټال د ځنګیدو اختر مو هم کړے دے

مونږ د رنجو په ځائے په وینو تورے کړی سترګې
د خونړو لارو کوڅو سفر مو هم کړے دے

مونږ د یو بل د پښتنې مینے زړهٔ هم ساتلے
وعده مو کړے د وعدے باور مو هم کړے دے

مینه خو مینه وی تر منځه لر و بر نهٔ منی
خپل غم مو خپل وو غم د لر او بر مو هم کړے دے

دیدن له کله غوښتی مونږ د چنارونو سوری
په بلو کړو لمبو هم په نمر مو هم کړے دے

سائله مونږ مینے د چا غلامے کړے نهٔ دی
چه د "جانان" په سر وو ننګ لښکر مو هم کړے دے

SAMSOOR.COM

سندره

ژوند د چا ئے جان د چا
جان د چا جانان د چا
مینه د چا ځان د چا
ځان د چا ارمان د چا

اووایه جان اووایه
اووایه په سرو شوندو

تهٔ زما ژوندون ژوندون
تهٔ زما د زړهٔ قرار
تهٔ مِ افسانه افسون
تهٔ زما بهار بهار

تهٔ مِ لیونے جانان
تهٔ مِ سپیلنے جانان
تهٔ مِ د پرهر ګلاب
ته مِ پسرلے جانان

SAMSOOR.COM

اووایــه جــان اووایــه
اووایــه پــه ســرو شــونډو

ســتا لیــونئی میــنے مِ
کــړو پرهــر پرهــر راتــول
ســتا نظــر او ســتا ســترګو
کــړو زمــا نظــر راتــول

تــهٔ مِ ئــے نظــر جانــان
تــهٔ مِ د زړهٔ ســر جانــان

اووایــه جــان اووایــه
اووایــه پــه ســرو شــونډو

ســتا جــبین او ســتا جمــال
دے زمــا مرکــز د خیــال
مــا نیــولے ســتا پــه خــال
دے د میــنے نــوے فــال
تــهٔ ئــے د ســائل جهــان
تــهٔ ئــے د ســائل جانــان

اووایــه جــان اووایــه
اووایــه پــه ســرو شــونډو

SAMSOOR.COM

ماسټر کریم

يـره چـه سِـحر ؤ جـادو کـۀ افسـانه د کـريم
د فـن فضـا بـه وی تـر عمـره مسـتانه د کـريم

چه پکښې کوم پښتون ته ځان نۀ ښکاری مخ نۀ ښکاری
د پښـــتونخوا هـــومره وســـيع ده ائينـــه د کـــريم

طنــز و مزاح، ټپــه، متـل او روزمـره ئـې ژبـه
څـۀ پـه پخـو کـاڼرو بنيـاد ده اسـتانه د کـريم

کـۀ څـوک يـې ويشـی نـۀ نـو چـرې دِ يـې ونـۀ ويشـی
پـه لـوټ تـالان هـم نـۀ کميـږی خزانـه د کـريم

SAMSOOR.COM

د پرون، نن او سبا کرښے پکښے مۀ راکاږئ
زما نه هره چه وی، وی به زمانه د کریم

فال به پرے نیسی پښتو، ناز به پرے کوی پښتانۀ
ډیره اوس هم اسانه نۀ ده یارانه د کریم

اوس پرے هم ژبه شی پولئی اوس پرے هم شونډے سوزی
کۀ میخانه ده د کریم کۀ پیمانه د کریم

مونږ پښتانۀ مونږ د پښتنو وارثان د کریم
تاریخ خوړے نۀ شی زمونږ نه بیانه د کریم

زره زره خاوره دتن به یے قیصه کړو د ژوند
کړو به وړه وړه خبره ترانه د کریم

د کریم هره افسانه جولئی جولئی ګلونه
په هر یو ګل کښے هر تصویر دے جانانه د کریم

کۀ سر ترِ پریوت خو د قام غرور ترِ پرے نۀ وتو
په ملنګئی کښے هم انداز ؤ شاهانه د کریم

لیونی کړی ئے زمونږ خوبونه هسے نۀ دی
دے د تخلیق دیوتا پخپله دیوانه د کریم

زمونږ په ګوتو کښے سائله دے قلم د کریم
فن مو په نوم د کریم، لیک مو په بانه د کریم

SAMSOOR.COM

خبردارے

په کور دِ راغلل سیلابونه – ډوبیږے ویښ شه پښتونه
سرته دِ کیږی سازشونه – ډوبیږے ویښ شه پښتونه

د زمانو نه وروستو – ستا زیږیدلے وجود
ځوک شته کول نه غواړی- دا جنګ په دے جنګ دے
چه ستا راتلونکے نسل- هم چړے ساه وانخلی
سامراج راوړے داسے- ستا تر کوځے جنګ دے

درنه چاپیره دی اورونه- سوزیږے ویښ شه پښتونه

د چا جونګړے تالا- د چا بنګلے ډیرے شوے
دا د اسلام جنګ دے- که د پیسے جنګ دے
وینه پښتون تویوی- سود ئے سامراج ته رسی
وطن ئے خپل تالا کړو- خو جنګ پردے جنګ دے

لړ په خپل ځان اوکه سوچونه- ورکیږے ویښ شه پښتونه

SAMSOOR.COM

دا چه کوخه کوخه دِ- د سرو لمبو ډکه ده
چه ګل دره ګل دره- دِ د لوګو ډکه ده
دا چه صحرا صحرا دِ- نن د سلګو ډکه ده
دا چه دِ پُوله پُوله- د اسویلو ډکه ده

دا په تا څوک کوی ظلمونه- ډوبیږے ویښ شه پښتونه

د خپل وطن ګل درے- په لمبو ځله سیزے
تاریخ په شاه تر اوسه- هیچا راښکلے نهٔ دے
د خپلے خاورے بچی- په اور کښے مهٔ ورتوئے
چا هیڅ یو قام ټول عمر- غلام ساتلے نهٔ دے

پردو له مهٔ کوئے جنګونه- ډوبیږے ویښ شه پښتونه

څوک د اولس دلالان- څوک د وطن سوداګر
د لوئے سامراج رضاکار- د لوئے سامراج غلامان
نهٔ په اولس مئین دی- نهٔ په وطن مئین دی
نهٔ په پښتون مئین دی- نهٔ دی د دین خیرخواهان

پوره کوی خپل هوسونه- ډوبیږے ویښ شه پښتونه

پښتونه نن له تا نه- تاریخ یو سوال کوی
ځان ورکول غواړے- کهٔ شته کول غواړے
اجتماعی مرګ او ژوند- نن په خپل لاس کښے لرے
ځان ورکول غواړے- کهٔ شته کول غواړے

نن دِ په لاس کښے دی وختونه- ډوبیږے ویښ شه پښتونه

SAMSOOR.COM

وطـن د جنـګ د خـولې نـه- راؤړه د امـن کـور تـه
جنـګ د نفـرت نښـه ده- امـن د مینـې ځـائې د ے
د زور پـه وینـو کښـې نـور- خپـل فکـر مـۀ لمبـوه
جنـګ د نفـرت نښـه ده- امـن د مینـې ځـائې د ے

مـۀ خـوروه نـور نفرتونـه- ډوبیـږې ویښ شـه پښـتونه

دا خپلـه پاکـه خـاوره- مـو لـږه خـوب تـه پریـږدئې
چـه مـو پـه سـرو ګلونـو- ډک خپـل سـحر اووینـئې
دا پښـتنې ویـنې مـو- بـې ځایـه مـۀ تویـوئې
چه خپل سپرلې اووینئې- چه خپل اختر اووینئې

راتـول کـړئې خیـرے ګریوانونـه- ډوبیـږے ویښ شـه پښـتونه

SAMSOOR.COM

○

یو په اوښکو تر ګل په ګودر ترے پاتے شوے دے
شور ئے د بنګړو وړے دے شر ترے پاتے شوے دے
څوک هم چه په ورک زړهٔ پسے دے طرف ته تلے دے
زړهٔ ئے خو د راوړے نهٔ دے سر ترے پاتے شوے دے

هر ځل ئے نیمګړے دا یوه خبره پریښے ده
هر ځل نیم کښو د شونډو ور ترے پاتے شوے دے
دا څوک لیونے سپیلنے شوے د چا سترګو ته
ځان ئے سوزولے دے مجمر ترے پاتے شوے دے

ستا د سور سالو په وینو سره چینه او سور چینار
سورے په لمبه لمبه منظر ترے پاتے شوے دے
سترګو ته دِ اووایه جانانه چه دارو راوړی
درد ترے پاتے شوے دے پرهر ترے پاتے شوے دے

څوک به په دے پوله لیونی د حسن تلی وی
زوړند هر یو ګل چه په ډنډر ترے پاتے شوے دے
بیا ستا د جمال په جزیره سائل الوتے دے
زړهٔ ترے پاتے شوے دے نظر ترے پاتے شوے دے

SAMSOOR.COM

یاد

په سرو ګلو کښې پټ وے د ازغو ډکه میدانه
سپرلی درنه چاپیر وو د لمبو ډکه میدانه
دا څهٔ درباندے شوی، هیڅوک نهٔ درپکښې ښکاری
د ژوند د مستانوؤ، لیونو ډکه میدانه

حسن و عشق

ما وینے کوی، زهٔ ئے په وینو خندوومه
ستا په اشاره ستا په خبره کښې تصویر
حسنه تهٔ به نهٔ ئے، کهٔ نن ئے سبا به نهٔ ئے
عشق به دِ ساتی تل په سندره کښې تصویر

تماشے

ما وے چه څهٔ وائی خو چه څهٔ ئے نظر وائی
ډکی چه راوړی را له نن سترګو د توبے له
وائی د شمشاد لمبو وطن په سر اخستے دے
تا به تماشه کړی شا به راشه تماشے له

SAMSOOR.COM

اظهار

مـــا د دړد ســـزا لتانـــه غوښـــتې ده جانانـــه
مـــا کلـــه دوا لتانـــه غوښـــتې جانانـــه
کلـه خـو زمـا نـه د نفـرت اظهـار کـوه کنـه؟
مینـــه اخـــر چـــا لتانـــه غوښـــتې ده جانانـــه

SAMSOOR.COM

○

زۀ چه مِ د مور زۀ چه د پلار ژبه پيداکړمه
حسنه ستا سنګار له به د کار ژبه پيداکړمه
څوک ورته سندره څوک غزل څوک نظم اووائی
درد له چه د مينې د اظهار ژبه پيداکړمه

نن کۀ د خزان د زيړو اوچو پاڼو شور يمه
ګل ته به سبا له د بهار ژبه پيداکړمه
ستا د مخ خالونه چه په زړۀ لکه داغونه وړم
غواړم چه ترے زۀ د لاله زار ژبه پيداکړمه

ستا د خمارى سترګو په ډوب خمار کښے ډوب نښۀ يم
ګورم کۀ پيغام له د خمار ژبه پيداکړمه
اومِ چوى پړق د حد په هورته خاموشى د ګل
زۀ د زړۀ بلبل ته د چغار ژبه پيداکړمه

روح ته مِ کلونه دروغ اووئيل رنځور مِ کۀ
نوره ورته څۀ د انتظار ژبه پيداکړمه
هسے خو سائله په خالى لاسونو نه ورځم
يا رله به ورځم خو چه د يار ژبه پيداکړمه

SAMSOOR.COM

زما د مينے او د وينے د وطن ښکليه!!

زمـا د ميـنے او د ويـنے د وطـن ښـکليه!
تهٔ د ځوانئے د وينے ډک جام ئے په بله اوړے
په تا کښے سرهٔ د ژوند ګډيږی او موجونه وهی
کهٔ هيچا لاس در اوږد هم نهٔ کهٔ په خپله اوړے

د خپـل نظـر د شـرارو پـه طوفـانونو کښـے تـهٔ
منډے وهے د خپل وجـود وتی بخرکی نيسے
لکـه د پنړکـو دِ پـه سترګو کښـے ايـرے پريـوزی
د خيال په ګوتو کښے يخ شوی ترکی پرکی نيسے

تـا خـو د خپلـو لمبـه شـوؤ ګـل درو تماشـے
په هفتو نهٔ په مياشتو هم نهٔ په کلونو اوکړے
تـا خـو د خپلـو قتـل شـوؤ ارمـانونو قيصـے
پـه چغـو مخکښـے د نـړئے د عـالمونو اوکـړے

خو د نړئے عالم چه تا له درکړی څهٔ به درکړی
کهٔ لږ خيرات درکړی دا ستا مسيحائی خو نهٔ ده
پـه ځنکـدن کښـے د قطـرے نيمـے اوبـو پـه اسـره
ژونـد تيـرول ترعمـره پوهـه او لـوئی خـو نـهٔ ده

تهٔ د يو قام ښـکلے ئے تهٔ د يـو وطن ښـکلے ئے
تهٔ د يو قام مالـک ئے تهٔ د يـو وطـن مالـک ئے
تـهٔ د پـرون ښـکلے ئے تـهٔ د مسـتقبل ښـکلے ئے
کهٔ سوزيدلے هم دے تهٔ د دے ګلشن مالک ئے

SAMSOOR.COM

ستا قام کۀ ډير هم خوار وزار دے يوژوندون خو لري
يو تعلق د ژوند او ژواک لري تړون خو لري
څۀ ضابطه او څۀ قيصه د خپل مضمون خو لري
کۀ ئے سبا پريشانه ډير دے يو پرون خو لري

يو خپل تاريخ خو لري دود لري دستور خو لري
د نن نظر او د سبا ورځے شعور خو لري
د آنا دار خو لري چغے له منصور خو لري
د پټکی ول، د شملے تاؤ لري غرور خو لري

اوښکے دِ پاکے که په وير او په ژړا نۀ کيږی
دا ټوټے شوی ائينے راټولول غواړی
زمونږ زخمونه د پردو په مسيحا نۀ کيږی
دا پرهرونه به په خپل اور رغول غواړی

ښکليه! څو به مو د خور او مور د سر پړونی
راتښتوی، راشوکوی، پردئے کاواکے سيلئے
ښکليه څو به په نازکو رخسارونو لګی
لکه سپيږے د ميرے مور او بے باکے سيلئے

منم چه تا په سين د وينو کښے وطن اوګټۀ
نن هم د وينو سين لرے ولے جاله نۀ لرے
د جنګ فاتح ئے خو د فتحے کورته ستون نۀ شوے
ځکه چه خپل کاروان او خپله قافله نۀ لرے

SAMSOOR.COM

چه قافله نۀ لرے لاس د جنګ نیولے نۀ شے
د خپل وطن د ناوے شونډے ښکلولے نۀ شے
د مور او خور په سر پړونے خورولے نۀ شے
خپل انغرے د خپل کنډر کور تودولے نۀ شے

زما د مینے او د وینے د وطن ښکلیه!
راشه په نوے لار د نوی ژوند اغاز اوکه
ټولو ته اووایه چه خپله قافله پیداکړی
د تدبر او دانش خونو ته اواز اوکه

ټوپک د ژوند قاتل او وینے سوداګر ته پریدۀ
ته د دلیل او د ګویانه ژبے لار واخله
د خپل وطن د دړد د څړیکو کیفیت تصویر کۀ
دردله د داغ د چاؤدو شونډو نه خمار واخله

د خپل تاریخ د پاڼرے پاڼرے ائینه راواخله
چه پکښے ټول د خپل وطن لیونی ځان اووینی
چرته د یو ځلی نه څیرے لوپټه راواخله
په داسے خیال چه ئے د ټول وطن ځوانان اووینی

ښکلیه! مینے له د نوی لوظ لاس ورکه
د هر الفت په مړاوؤ سترګو کښے ارمان تازه که
هر لیونے د خپل غرور په مئیو اولمبوه
ننګ له، غیرت له، ضمیرونو له ایمان تازه که

SAMSOOR.COM

په دے قام هیچا کوډے کړی، نۀ تعویذ کړے دے
خـــو قــاتلان شـــته او د ژونـــد مبلغــان نشـــته
دا زړونه، هغه دښتے نۀ دی، چه ازغی ټوکوی
خـــو قصـابان شـــته، د شـــپونکیو وارثـان نشـــته

زمـــا د میـــنے او د ویـــنے د وطـــن ښـــکلیه!
ریښے ریښے پټکی راټول که ترے جرګه جوړه که
د دے جرګے نه کاروان جوړ که قافله جوړه که
تار تار راټول که ترے شال جوړ که لوپټه جوړه که

کۀ په ګل ګل کښے د شبنمو شوګیرونه غواړے
کۀ د شبنم په شوګیرونو کښے خوبونه غواړے
کـۀ خپـل وطـن لـه د ګلونـو سـحرونه غـواړے
کـۀ خپـل سحر لـه د رنګونـو بهارونـه غـواړے

نـــو دا یـــوه نغمـــه، پـــه دے نـــوی ربـــاب واړوه
شـــابه ایلـــه مـــۀ کـــوه پـــانړه د کتـــاب واړوه
هـــر خیـــال د داســـے ګنـــاهونو پـــه ثـــواب واړوه
خپلـــه دنیـــا پـــه زمانـــه، د انقـــلاب واړوه

په زړۀ کښے مۀ غریږه، شونډے په اظهار پوهه که
سترګے را اوسپړه او ژبـه پـه اقـرار پوهـه کـه
د ذاته اوځه، ځان په لار، پوهه په دار پوهه که
د ځان سره ښاغلی ټول د کار، په کار پوهه که

زړو لفظونو له، د نوي ژوند معنې پيدا که
نوؤ معنو له، لړزوونکې ترانې پيدا که
په ترانو د دړد، د سرو اوښکو چينې پيدا که
په زمانه کښې ځان له خپلې زمانې پيدا که

ځنې کارونه د خوبونو په ليدلو نۀ شي
د دې وطن په قاتلانو وطن نۀ جوړيږي
دي در په سر، د نوي نسل مستقبل جوړول
ګورې په غلو او په ډاکوانو وطن نۀ جوړيږي

قيصه د نوي سره بيا شروع کول غواړي
نوي رازونه د دنيا معلومول غواړي
د نوي خيال سره په نوې لاره تلل غواړي
مزل د نوؤ منزلونو به ټاکل غواړي

د زړۀ دړدونه به همه شريکول غواړي
په ترقيدونکو، ليونو، دشتو به تلل غواړي
د ذات د کوره به په هر صورت وتل غواړي
ځان او جهان به خپل اولس ته ورسپارل غواړي

نۀ مو په لاس کښې نور وخت شته نۀ بله لار ښکليه
او کۀ تلوار، بس که د نورو انتظار ښکليه!

SAMSOOR.COM

○

سترګې چه رنګ واړوی ګویانه تصویرونه شی
اوښکې چه په سر د بڼړو اوخاندی لفظونه شی
مات کړی غرونه غرونه زړونه لاړے پکښے جوړے کړی
دړد چه ځړیکې ځړیکې په رباب د زړهٔ تارونه شی

سترګې چه د سترګو د مسکا په معنا پوهه شی
ژوبل شی زړګی د تندرونو موسمونه شی
تا که منګې سرته کهٔ او ما کهٔ ټپه پورته کړه
بیا به په چینو او چنارونو بهارونه شی

څوک خو ځنګیدهٔ هم غواړی ټال غواړی ټالئے غواړی
څوک خو ځنګولے هم شی زلفے چه ټالونه شی
څهٔ د هر یو روح په انګڼ خور د مینے سورے دے
څهٔ وړے قیصے د مینے لوئے لوئے کتابونه شی

یو وی اسویلے خو دا همه دنیا پړے اوسوزی
اوښکه که یوه هم په مخ راشی نو رودونه شی
زهٔ او تهٔ کهٔ نهٔ یو جانه دا زمکه ګل نهٔ سپړی
دا خو زهٔ او تهٔ یو چرته ګل چرته رنګونه شی

نوے سپوږمئے ستا د سالو پیڅکې ځلولے دے
ګورو کهٔ زمونږ هم په کوڅو کښے اخترونه شی
خوند کوی په غیږو د خوبانو کښے خوبونه خو
یه سایله کله په اورونو کښے خوبونه شی

سپیلنے

ټقا کوؤمه در لوګے شم سپیلنے دِ کړمه
د سوی لوی انتظار د اور لوګے دِ کړمه
جانانه زهٔ هسے د شک خامار خوړلے نهٔ وُوم
اوس راته رو رو یقین کیږی چه پردے دِ کړمه

جانانه یاره

په ما د خپله ځانه ګرانه یاره
شکمنه یاره بد ګمانه یاره
د زړهٔ دنیا دِ راله څهٔ ورانه کړه
په ما دِ کړله دنیا ورانه یاره
بیابانے دِ کړم مجنون دِ کړمه
جانان دِ نهٔ کړمه جانانه یاره

SAMSOOR.COM

○

کهٔ چرته ساه د محبت په ليونو کښې راشي
جانان دِ بيا د تندرونو په جامو کښې راشي

درته په څهٔ بانه د زړهٔ د وينو دارې اوکړم
چه دِ سرخي په مړغيجنو انګو کښې راشي

چينې له راشه په چنار د سالو سورې اوکه
چه لږ شان سرهٔ خو د اسمان په کنارو کښې راشي

د شمعې هم په ځان زړهٔ سوزي چه تنها بليږي
پتنګ خبر کړئې چه محفل ته په لمبو کښې راشي

شپه ده ناڅاپه مِ په سر لکه شغله والوځه
چه د ژوندون شور مِ د زړهٔ په درزيدو کښې راشي

سپرلې دِ ډکه غيږ د ګلو د زخمونو راوړي
چه پيغلې سرهٔ ګلونه اېښي په کمڅو کښې راشي

سائل د دې شپې سره جنګ په دې ارمان کړې دې
چه مِ سحر ستا د جمال په پلوشو کښې راشي

SAMSOOR.COM

○

پیښه په دے ورانو کوڅو بیا اوکه یو ځل ملنګه
یـه زمـا نـادان ملنګـه یـه زمـا پاګـل ملنګـه

ستا نه ستا لوظونه ولے هیر شو په تا څۀ اوشو
تـا خـو بـه ریګونـه پـه سـر دلتـه بـادول ملنګـه

نـۀ درنـه سـالو غواړمـه نـۀ امیـل د سـرو ګلـو
نـۀ درنـه بنګړی غواړمـه نـۀ درنـه کاجـل ملنګـه

ډیرے بے ارزئے د ژوندون ډیرتریخ کۀ بے وسه ژوند
بس دے زولنئے ماتے کۀ راشه په څۀ چل ملنګه

تـار تـار ګریوانونـه خـو هـم غـواړی د هنـر نظـر
زړۀ مِ کـه راټـول ملنګـه خـور مِ کـه کاکـل ملنګـه

نـۀ پـه زړه اختیـار لرمـه نـۀ پـه ځـان اتبـار لـرم
څنګ دِ ګرم پردے ملنګه، څنګ دِ ګرم خپل ملنګه

بیا شبنم شه یه سائله! هغسے مِ بیا ګلاب که
تا چه به ژړل ملنګه ما چه به خندل ملنګه

SAMSOOR.COM

○

ستا د تورو تورو بلا سترګو بلا واخلمه
ستا په تماشه کښې رانه هیر وؤ چه ساه واخلمه

زهٔ به جنت ستا د یو دیدن دپاره پریدمه
زهٔ به هغه نهٔ یم چه دا واخلم کهٔ دا واخلمه

دلته چه راغلے یمه ستا سودا اخستے یم
نوره به په دے بازار کښې کومه سودا واخلمه

خدائے دِ راته تا په تمامی حورو کښې اودروی
یه په لونګین مئینے زهٔ به ترے تا واخلمه

بس یوه لحظه نیمه معطل شه د دیوال په شا
زړهٔ له چه جانانه ستا د زړهٔ نه درزا واخلمه

ستا په ګل ګل شونډو د لمبه لمبه ښیرو نه پس
ولے د پیکه پیکه خیالونو دعا واخلمه

څنګ به پرهرونه د سائل په زړګی نوی کړی
څنګ به دِ د سترګو د بنړو نه صلا واخلمه

SAMSOOR.COM

○

نصیب مِ ګل یم غوړولے په صحرا تږے یم
ستا د قطره قطره شبنم شبنم خندا تږے یم

سپوږمئی درځم جام جام د ستورو راله ډک اوساته
زهٔ د جمال زهٔ د ښکلا زهٔ د رنړا تږے یم

کهٔ سمندر نهٔ وی راواړئے سیندونه په ما
زهٔ د پیړو سوے یم، زهٔ د پښتونخوا تږے یم

دغه دے اوس مِ اوڅکے ستا اوښکے په لپو لپو
دغه دے بیا مِ شونډو اور واخستو بیا تږے یم

بلا بلا ثواب هم ټکے قدرے نهٔ کړم سیراب
زهٔ ذات پرست نهٔ یم د مینے د ګناه تږے یم

زما د تږی روح نه اخلی سرچینے روحونه
زهٔ د حسین زړهٔ یمه، زهٔ د کربلا تږے یم

اوشوے مودے ستا د نظر په سمندر پروت یمه
ستا په کتو چرے موړ نهٔ شومه پیدا تږے یم

شونډے دی تراړے تراړے هسے تلی نه د سائل
ما په رشتیا ده مینه کړے زهٔ رشتیا تږے یم

SAMSOOR.COM

○

دا څۀ حالات وی چه د روح نه مِ وجدان یوسی
د تصور نه مِ خوبونه د امکان یوسی

دا څۀ سایه ده چه په سترګو مِ دخیال پرته ده
لکه کارغه شی را غوټه زما نه ځان یوسی

کۀ څوک ژوندی وی نو زما غږ ورته اورسوئے
د هغے ځلی مات "کودی" له دِ ریحان یوسی

په وچیدو دی د دامانے د ګلونو شونډے
کۀ څوک ورځی نو چه په سترګو کښے باران یوسی

زۀ د خزان د پاڼړے پاڼړے سره اورژیدم
خدایه سیلئے کړے چه مِ کورته د جانان یوسی

د دے جهان په بازار زړۀ سائل پرون خرڅ کړے
نن دِ په هغے خیال د هغے زړۀ ارمان یوسی

SAMSOOR.COM

د
پروفیسر انعام په نوم

زما "انعامه" یه زما د سترګو ورک نظره
ما لا "امان" هیر کړے نۀ وؤ چه تا بله اوکړه
مونږ خو به تا او ستا ادا ته غړولے سترګے
داسے دِ ځنګه بے تپوسه رضا خپله اوکړه
چه د وطن قام او اولس په سر خبره به شوه
مونږه به ستا هره جذبه یو راهنما ګڼړله
داسے به ستا په شونډو هر ټکی معنے لرلے
چه مونږ به هم ترے د انکار جرات ګناه ګڼړله
خو تا زمونږ نه ځان په نیمه لار کښے ورک ولے کۀ
سړیه داسے دِ سنګین زړګے نازک ولے کۀ

انعامه هیڅ دِ په دے نوے فلسفه پوئے نۀ شوم
چه داسے څنګ په نیمه لار کښے مرور کښیناستے
تا خو زۀ خپله تل د خپل فکر په نمر ساتلم
تۀ په پیوند څنګه د سیوری او د نمر کښیناستے
زما د ژوند جنونه یه زما د ژوند جانانه
ما نه چه دا هر څۀ تۀ غواړے ما له څۀ راکوے
زۀ به هم دلته د خاطر د خولے خبره اوکړم
زما اشنا کۀ راکوے ما له به زړۀ راکوے
او کۀ زړۀ نۀ راکوے لاس په لاس کښے مۀ راکوه
داسے ازغی خو په دے خوږ احساس کښے مۀ راکوه
زۀ به د چا لیونی غړ ته لارے اوڅارمه
چه تاسو یویو خپله کډه اوتړله لاړئے
لا خو زمونږ د وطن ګټه ګټه لوټه لوټه
په خاورو خړے دی سپرلی غواړی ګلونه غواړی
لا خو زمونږه دشتے پولے پټی غرونه غاړے
سرۀ کمیسونه د مئینو اوازونه غواړی
تۀ د کرلو، شوؤ "ګلو" نه په کومه لاړے
په کومه لار لاړے په غرۀ او کۀ په سمه لاړے
انعامه لږه دِ د خپل فکر رڼا راوړه
چه دے تیرو ته ئے بریښنا کړم پکښے لار جوړه کړم
چه لږ په ورکوسترګو ورک نظر یقین اوکړمه
چه تماشه لکه منصور په سر د دار جوړه کړم

SAMSOOR.COM

○

ځئے چه ماتے ائینے، راټولے کړو
لوبوله د سرو اوښکو دانے، راټولے کړو

ځئے چه ئے د زړونو په تختو، بیا اولیکو
بیا خپلے غمژنے زمانے، راټولے کړو

کر به پکښے اوکړو د جانان، جانان نظر
بیرته به پرهر پرهر سینے، راټولے کړو

بیا چه ئے د مړو زړونو پتهو ته، راواړوؤ
بیا د دړد خورے ورے چینے، راټولے کړو

ځئے چه د خپل کلی د بټ ورانه، خوا اونیسو
خاورے په سر باد کړو او نینے، راټولے کړو

راشئے چه ددے بربنډ موسم په، کفر کښے
خپلے قیصے خپلے افسانے، راټولے کړو

راشئے چه ابادے میخانے کړو، د ژوند په نوم
بیا هغه خاورینے پیمانے، راټولے کړو

راشئے د تالا والا وطن، د ننګ بچو
خپلے استانے ته استانے، راټولے کړو

راشئے چه لړ واؤرو د سائل، غمژن اواز
راشئے چه سندرو له معنے، راټولے کړو

SAMSOOR.COM

○

په خپل نظر کښې به د ستا راکړې ګل ګرځووم
د یاد ازغې به دِ د زړۀ په سر کښې تل ګرځووم

زما په زیړ الوتی رنګ کښې به څۀ سرۀ پیداشی
درانۀ په زړۀ ستا د خوارۀ وارۀ وربل ګرځووم

د زړۀ تنراکې پکښې کله ځایولې شمه
تصویر په سترګوکښې دخپل سترې منزل ګرځووم

چه خپلو شونډولہ دخپلو اوښکو رنګ ورکوی
د وطن دا ښکلی په زړۀ کښې د غزل ګرځووم

لکه ماشوم هر ژړیدلې دړیدلې ارمان
د تبستیدلی خوب دپاره په څنګل ګرځووم

کۀ چرته شوخ ترے واخلی رنګ ترے واخلی اور ترے واخلی
د زړۀ پرهر چرته د سرو ګلو په تل ګرځووم

تئیرے منم چه اوس په زړۀ وارخطائی راولی
خو د زړۀ داغ به جانانه پکښې بل ګرځووم

نن راته ژوبل ژوبل فکر وے راځه سائله
نن دِ د ورک جانان په وران ویجاړ بورجل ګرځووم

SAMSOOR.COM

سندره

يه ملنګه ياره په ديوال، کشمالی کرم
زهٔ خوستا دپاره په ديوال، کشمالی کرم
چاته سوال جواب اوکړم، څوک به دِ خبر کړی نن
چرته ئے دلداره په ديوال، کشمالی کرم
يه زما د سترګو توره يه زما د زړهٔ درزا
راشه په دے لاره په ديوال، کشمالی کرم
څوچه تهٔ رانهٔ شے، ليونے بهار به رانهٔ شی
يه زما بهاره، په ديوال ،کشمالی کرم
هر طرفته ګورم په تا څهٔ اوشو چه رانهٔ لے
مرم د انتظاره په ديوال ،کشمالی کرم
خلکوله خپل خپل مئين جانان کشمالی راوړی
زهٔ په نصيب خواره په ديوال، کشمالی کرم
وايمه د ځان سره رو رو د خپل سائل غزل
اوژاړم د قاره په ديوال، کشمالی کرم

SAMSOOR.COM

○

د باغه اوځه خو د درد او د ارمان د کوره
بلبله مهٔ اوځه د مینے د جانان د کوره

اوس هم راځي يوه غمژنه شان نغمه د رباب
د باز درے د "رود" په لور د ادم خان د کوره

مونږ لکه اوښکے یو په خپل باران کښے لوبے کوؤ
ویشو په هر لور پیغامونه د ګریوان د کوره

ځي ورله څوک سرمایه دار کرایه دار لټوی
هر څوک د روح نادان اوباسي د وجدان د کوره

تنهائیے چپ شه عشقه وریت مِ کهٔ خو غږ مهٔ کوه
زهٔ به د ژوند ښار جوړووم د بیابان د کوره

خدایه دا اور اور موسم، خوب خوب چاپیرچل د پښتون
دی تیریدل څهٔ د ناشوني امتحان د کوره

کهٔ د سرونو لوبه غواړی کهٔ نشه د شعور
خوګل اندامه دی راوړل د ترابان د کوره

کهٔ دار ته رسی او کهٔ غیږے د دلدار ته رسی
سائل وتے نهٔ شی د مینے د ایمان د کوره

SAMSOOR.COM

○

د پسرلي په ګوتو جوړ زما ګلفام جانان
څۀ نشه راکړه د سحر د ګل په جام جانان

زما د مينې ملنګئې ته باچائي لوګې کړئې
لکه د شمع راته بل وي هر ماښام جانان

هم دغې دار له خپله بند په بند ترلې راغلم
په جبين چا ته ږدی د تورو زلفو دام جانان

ځمه لمبو ته دانګم ګل ورله راوړم د سپرلي
داسې راکړې دې په سترګو کښې پيغام جانان

ما له د بل ياد او د نورې ثناء چل نۀ راتۀ
ما زوَت کړې ساه په ساه او ګام په ګام جانان

دا ښه اونۀ شو چه خوئی بوئی د معشوقې شو بدل
سائله ستا په نوم ليکلې دې سلام جانان

SAMSOOR.COM

د محمد^(ص)^ نظره

چه دِ وسعت دے د همه فاصلو ضد نظره
ستا نه لوګے ستا نه قربان د محمد^(ص)^ نظره
چه هر خوا اورسیدے نۀ لرے هیڅ حد نظره
ستا نه لوګے ستا نه قربان د محمد^(ص)^ نظره

زۀ د همه ژوند مایوسئے د زړۀ همه دردونه
راؤړمه ستا د مهربان نظر ګلونه یوسم
ستا په سخی دربار خالی لاسونه پورته کړمه
په خپله لپه کښے دا دواړه جهانونه یوسم

زۀ ستا د خیال په سیوری بچ یم د هر بد نظره
ستا نه لوګے ستا نه قربان د محمد(ص) نظره
تۀ د کرم د لا زواله ګورے ونے سورے
زۀ د خطا د لارو سترے دلته ساه اخلمه

زۀ چه د خپل زړګی نه وینځم د ګناه داغونه
ستا د جمال د سحرونو نه رنړا اخلم
اخر دِ پویه په معنے کړم د مقصد نظره
ستا نه لوګے ستا نه قربان د محمد(ص) نظره

زۀ چه د ژوند په تنسته بوده کښے اونخلمه
ځان ته حیران شمه چه چا ته سترګے واړومه
یوه شیبه د وارخطا زړۀ تجزیه اوکړمه
چه سترګے پورته کړمه تا ته سترګے واړومه

زما ارزو دِ په هیڅ حال کښے نۀ کړه رد نظره
ستا نه لوګے ستا نه قربان د محمد^(ص)^ نظره

منزل

دا زهٔ د کوم ارمان په دشت کښے لیونے روان وؤم
ســـتا د نظـــر د اور لـــوګے وؤ راپســـے روان وؤم

څـــهٔ وه ســـایه ســـتا د وربـــل د تصـــور جانانـــه
پـــه ســـر مِ الـــوتے لمبـــه لمبـــه غـــرمے روان وؤم

SAMSOOR.COM

○

د ژوند وفا او مینې ترجمانه ده سندره
ماشومه ده نازکه ده نادانه ده سندره

سندره وژنئ مۀ سندره نۀ مری قاتلانو
پیدا د دواړو سترګو د جانانه ده سندره

لیکلې خدائې د مینې په قسمت او په فطرت کښې
راڅوټې د وږمې د ګلستانه ده سندره

کوتره ده الوتې ده په سپینه لوپټه کښې
د امن د پیغام سره روانه ده سندره

د مینې سرچینه ده د خوبونو په وطن کښې
مونږ داسې جوړه کړې د ارمانه ده سندره

هر کال پرې هر کلې وایو غمژنو پسرلو ته
راوړې مو د ژوند د بیابانه ده سندره

هر چا چه ده په کومه لار زندان ته رسولې
راوتې په بل لاره د زندانه ده سندره

چه چرته غریدلې ده ژوندون ئې زیږولې
خبر نۀ د ثواب نۀ د ګناه نه ده سندره

دا خلک خدائې زده ولې د سندرې دشمنان دی
سائله چه په هر چا مهربانه ده سندره

SAMSOOR.COM

○

دی پرے خوارهٔ ستا د نظر د پلوشو رنګونه
دی د خوبونو شان خوارهٔ د دے کوځو رنګونه

د سالو والو جونو سترګے په لمبو توروؤم
وږمه خالونو له د نووٶ تماشو رنګونه

ستا په رخسار کښے بلوی د جمال نوے ډیوے
زما په مخ د محبت د حادثو رنګونه

داسے سپرلی دی چه د زړونو د بیدیا نه نهٔ ځی
د پښتنو پیغلو په سر د لوپټو رنګونه

شومان دی نه ظاهروی په هر چا خپلے معنے
خاندی په سترګو کښے د ژوند د لیونو رنګونه

مونږ د ژوندون لیونی تاسو د بازار لیونی
جدا دی ستاسو نه زمونږه د جذبو رنګونه

د سائل خلی ته د نوی سپرلی زیرے یوسئے
سرهٔ شو په سترګو کښے د ژوند د لیونو رنګونه

SAMSOOR.COM

د پانسي ګاټ دنه د يو دردناک خط په جواب کښې

زمـا شـاعره ليونيـه ژونـد پرسـت شـاعره
تـا بـه اغوسـتې وی جـامې د زولنـو منمـه
په زنځيرونو کښې به خوب وينې د خپلو کوڅو
جـذبې بـه سـتا هـم وی د عشـق د ليونـو منمـه

پوهيږم دړد به دِ په زړهٔ کښې کهٔ څهٔ ځانګه کوی
تهٔ به ترے څوکه غوڅوے چه چرته لويه نهٔ شی
پـوهيږم ور بـه د زړهٔ پـورے د چا يـاد تـه سـاتے
چـه سـتا پـه غوڅـو ارمانونو چرتـه پوهـه نـهٔ شـی

SAMSOOR.COM

تهٔ چه شاعر ئے تهٔ به هم لکه زما په شانے
د لفظ په ورانه جاړه خونه کښے معنے ګورے
د پانسی ګاټ په تکه توره وارخطا کوتهٔ کښے
به خپل پښتون سپیره تندی له پلوشے ګورے

خو دلته هر قانون رشتیا وی او رشتیا وی قانون
تا به "رشتیا له" په ریشتینو زولنو کښے بیائی
جرم خو جرم وی کهٔ تور وی او کهٔ سپین جرم وی
تا به خپل حد له په رنګینو افسانو کښے بیائی

خو چه په کوم چربانګ دِ بیائی نو زما شاعره
غواړم چه شپے له سپوږمئی مخ په پلوشو اووینځی
د هر یو ګل د جام مجمر کښے دِ شبنم لوګے کړی
د ټول اسمان مخ دِ په اوښکو پښتنو اووینځی

ځکه چه عام او د شاعر مرګ کښے خو فرق په کار دے
هغه یواځے مری د دهٔ سره سندره هم مری
هغه یو مړ شی دے په یو سزا کښے دوه ځله مری
کهٔ ځوک په هیڅ نهٔ مری نو دے خو په خبره هم مری

خودا خوزهٔ وایم زما او ستا په ګران وطن کښے
زما شاعره د سندرے حیثیت د څهٔ دے
سندره ځوک ده او د څهٔ نه ده پیدا سندره
د یو حسرت او ویر نه اخوا ئے قیمت د څهٔ دے

○

په زړهٔ داغ ريدے په وينو کښے ګلګون ولاړ يم
په خيال کښے ډوب ستا د جبين د سباوون ولاړ يم

بيلتون کهٔ څو زما په يو کور کښے ديوال وهلے
زهٔ هم ديوال هسے په کور کښے د بيلتون ولاړ يم

ستا تصور بت کړم د ځانه خبر شوے نهٔ يم
کلونه تير شو ستا د غم په ميرتون ولاړ يم

په خپلو وينو دِ تصوير له څنړه سترګه کووُم
فکر کووُمه ستا د وريځو په مضمون ولاړ يم

حالاتو څهٔ د عشق دنيا په بله واړوله
د ليلی حسن يم په در کښے د مجنون ولاړ يم

زهٔ د خيبر په سر ولاړ يمه وطن ته ګورم
معنا مفهوم يم او کهٔ سوال يم د ژوندون ولاړ يم

زهٔ په دے خاوره کښے بلا ژورے جرړے لرم
نهٔ په ښوائدانړی يم ولاړ نهٔ په صابون ولاړ يم

دا چه "مرم" ځان ليدو له نوے ائينے تراشمه
ځان له سنګار کووُم په نوی ځيګر خون ولاړ يم

دا د سبا دپاره پانړه د تاريخ اړووُم
ولاړ خو يمه کهٔ زيلے کهٔ زبون ولاړ يم

مغل ما وژنی خو بيا هم هر يو مغل ته د وخت
لکه سايه په هر ګوټ پير کښے د پښتون ولاړ يم

SAMSOOR.COM

○

ستا تبسم د ګل د غېږې پسرلے کړمه نن
لکه شبنم دِ په سحر سحر لوګے کړمه نن

تماشے تـل راټولـوی خــوارهٔ وارهٔ فکرونـه
زهٔ دِ زرے زرے د ســترګو تماشــے کړمــه نــن

شغلے به څنګ ستا د خالونو لاله زار نهٔ کوی
د وینو جام ووُم تا پرے لپه لپه توے کړمه نن

مـا ډکـے ډکـے وے سـاتلے د عمرونـو سـترګے
تـا د بـاران هسـے شـيبے شـيبے رابـنکے کړمـه نـن

ما هم څهٔ وے تا هم څهٔ وے خودواړو هيڅ اونهٔ وے
د اننګو خولـو دِ ټول خـولے خـولے کړمه نـن

ډير ډير دِ اوکاتهٔ زما په مخ کښے خپل مخ ته نن
ځـار دِ د مخـه چـه دِ مـخ د ائيـنے کړمـه نـن

د سخاوت نه دِ لوګے د جانان رونړ جبينه
شـغله دِ پورتـه د رنـړا د منـارے کړمـه نـن

زهٔ خو سائل ووُمه سائل څهٔ بے معنے ټکے وی
خوچه تا شونډو ته کړم ډک دِ له معنے کړمه نن

SAMSOOR.COM

○

چــه را پــه زړهٔ شــے د زمــان او د مکانــه اوځــم
همــه جنــون شــمه د ځــان او د جهانــه اوځــم

داســے اواز مِ کــۀ د زړهٔ پټــه بــے رحمــه دړده
پــورے راپــورے چــه د زمکــے او اســمانه اوځــم

جانانــه داســے مِ پخپلــو زلفــو کلــک اوتــړه
چــه بــاقی ژونــد د رهــایئے د هــر امکانــه اوځــم

د دے بــازار هــرے ســودا ســودائی کــړے یمــه
ځان تــه بــه څۀ بانــه کــوؤم کۀ د وجدانــه اوځــم

اوس د دے خپل دشمن رقیب زړهٔ سره څۀ اوکړمه
چــه هــم ددهٔ د دړد ازار شــوم د جانانــه اوځــم

زهٔ د فطــرت موســکا پخپلــه تصــویر کــړے یمــه
د دے تصــویر د مسکیتوب نــه بــه پــه ګرانــه اوځــم

خدایه د کــوم زخمــی زخمــی بلبل چغار دِ کړمه
چــه لکــه ســوے ســاز د ســوی ګلســتانه اوځــم

هر خوا چه ځم په لاس کنبے ژوبل ژوبل زړهٔ ګرځوم
خانــدم ســائل یــم ویــنے ویــنے د ارمانــه اوځــم

○

خیال دِ زما د خیاله غیبره کړه چاپیره مینے
څۀ د قیامت حادثه شوه په دواړو تیره مینے

لپه ما پورته کړه او راغله دعا ستا په شونډو
خدائے به کړی مونږ ته د الفت زمانه ډیره مینے

راشه چه غوښتے ئے هنر ستا د فنکارو سترګو
د زړۀ ټوټے دِ راته پریښی بے کوشیره مینے

ماته دا ستا نه د ورک زړۀ صنم خانے ته بوتلے
تا زۀ خبر کړم د الفت د زور او زیره مینے

اوس د تاؤ کړو بنړو غشی تر هغے راوله
چه پرهرونه مِ په زړۀ اوځی د شمیره مینے

د ژوند په کوم ګوټ پیر ئے مخ کړو زۀ او تۀ یو بل ته
بنده ئے نۀ دے خبر کړے د خپل خیره مینے

حق به لرے چه ورته خپله وفا اونۀ بښے
په هیره هم کۀ د سائل نه شولے هیره مینے

SAMSOOR.COM

○

ریژی نه د خپل کانړی ارمانه سره څۀ اوکړم
وژنی مِ هم نه د خپل جانانه سره څۀ اوکړم

رنګ رنړا ادا شوخی مستی ځوانی او تود سپرلے
ګل ته شو راښول وائی د ځانه سره څۀ اوکړم

زړۀ مِ درکۀ سر مِ درله څو ځله راوړے دے
زۀ ستا د یقین ستا د ګمانه سره څۀ اوکړم

ځمه ستا په غیږ پسے او خاورے بادووُم په سر
نور د دے زړۀ چاودی بیابانه سره څۀ اوکړم

زۀ به د الفت پښتو د سر په بدل اوپالم
ستا د لوظ ماتی د امکانه سره څۀ اوکړم

تا د زړۀ په ګل ګل پټی کړ اوکۀ د سرو زرو
زۀ د خپلو اوښکو د بارانه سره څۀ اوکړم

شپه چه شوه پخه نو دۀ کړو بس د محبت رباب
زۀ د خپل نصیب د ادم خانه سره څۀ اوکړم

زۀ یوسف په یو بازار کښے یو خریدار نۀ لرم
زۀ ددے حالاتو د ایمانه سره څۀ اوکړم

بیا ئی مِ سائله په خونخوارو لارو شا مودام
زۀ د خپلے مینے د وجدانه سره څۀ اوکړم

SAMSOOR.COM

سندره

کۀ ليونے مِ نۀ کړے زۀ به ليونئے نۀ يمه
ځۀ کنه ګورو به جانانه
کۀ ادم خان مِ نۀ کړے بيا به درخانئے نۀ يمه
ځۀ کنه ګورو به جانانه

چه دِ په تورو غرونو سر نۀ کړمه
لاليه بيا به سترګے تورے نۀ کړم
چه دا د مينے سزا در نۀ کړمه
بيا به په شونډو سرخی پورے نۀ کړم
چه موسے خان دِ نۀ کړم زۀ به ګل مکئے نۀ يمه
ځه کنه ګورو به جانانه

SAMSOOR.COM

چه په خوړو خوبونو پسې
مِ څو په چغو ژړولې نهٔ ئې
چه مِ د خپل باغ په ګلونو پسې
تر عمره عمره کړولې نهٔ ئې
زهٔ به د خپل وطن د غرونو غرځنئې نهٔ یمه

ځهٔ کنه ګورو به جانانه

چه مِ د سترګو نه الهام وانهٔ خلې
زهٔ به دِ هم د غاړې هار نهٔ کړمه
په دوه لاسی چه مِ سلام وانهٔ خلی
تا به تاجدار تا به دلدار نهٔ کړمه
چه دِ رنځور نهٔ کړمه زهٔ به شین خالئې نهٔ یمه

ځه کنه ګورو به جانانه

چه مِ سندره نهٔ کړې څو سائله
یاد ئې لره رانه به خوب اونهٔ کړې
چه مِ تر څو نهٔ کړې درخو سائله
رانه به ژوند د زلمیتوب اونهٔ کړې
چه په ژړا دِ نهٔ کړم زهٔ به ملالئې نهٔ یمه

ځه کنه ګورو به جانانه

SAMSOOR.COM

○

تصویر هغه وی چه تصویر نهٔ وی جانان ښکاری
چه په خندا کښې ئې را ټول جهان ښکاری

ستوری به پیژنی خو ستا خالونه نهٔ پیژنی
چا ته چه ستا خالونه ستوری د اسمان ښکاری

ما د خپل زړهٔ درد له راوړی ستا د زړهٔ دردونه
ځکه مِ هر ارمان هم ستا د زړهٔ ارمان ښکاری

اوس هم ډیر لرے خو د ورک جانان اواز اورم
اوس هم دا دشته راته سپړدے ګلستان ښکاری

په شاه ئې مهٔ اړوه مهٔ ئې ورانوه محبوبے
ما ته د دے زلفو په خوئې بوئې کښې طوفان ښکاری

زما یوے ژړا نامے ډیرے معنے ډیرے کړے
څوک به ئې اوښکے ګڼړی چا ته به باران ښکاری

د دنیا یو نظام د یو نظام په لاس کښې نهٔ دے
سائله هر هنر په خپل احساس تاوان ښکاری

SAMSOOR.COM

○

سر رانه پاتے شو په لار منزل په سر لرمه
هلته به ځم چرته چه رنګ د خپل سحر لرمه

غیر ته به ما د خپل جانان جانان منزل رسوی
زهٔ په خپل عشق داسے یقین داسے باور لرمه

ما به د ځانه سره وړی د خپلو څړیکو په لار
داسے بیدار دړد چه په شونډو د پرهر لرمه

چه په یوه ادا ئے ټوله دنیا نهٔ اخلمه
زهٔ هم په دے دنیا کښے داسے یو دلبر لرمه

راځه چه ورشو د تئیرو په زړهٔ کښے لارے اوکړو
تهٔ په جبین سپوږمئے او زهٔ په تندی نمر لرمه

زهٔ سائل تلے شم د صحرا په تندغرو لارو
په خپلو اوښکو چه مِ خپلے سترګے تر لرمه

SAMSOOR.COM

د ۸ اکتوبر ۲۰۰۵ د زلزلې تریخ یاد

اې زلزلې
ما چه به کله واوریدهٔ
چه تا په فلانی ملک کښې
فلانې ښار وران کړے ؤ
نو زما زړهٔ به یو ټق نعرے که
او یو خوږ خوږ درد به مِ په زړهٔ کښې
خوږے خوږے ستومانئې اوویستې
زما خیال به د هغې ښار لارو کوڅو ته لاړ
او هلته به ئې د هغې ښار د عظمت ننداره اوکړه
د هغې ښار په لارو کوڅو کښې به ئې
هغو ټولو سترګو ته اوکتل
په کومو سترګوکښې چه ژوند او د ژوند پیغام وو
هغه میاندو ته به ئې اوکتل
کومو چه د دنیا لوئې لوئې تخلیق کاران
په ژوند سپرلو، ګلونو او رنګونو مئین خلک زیږولی وؤ
هغو بوډا ګانو پلارانو ته به مِ اوکتل
د چا په سترګو کښې چه به د ژوند شغلې نه ځائیدے
هغو پیغلو ته به مِ اوکتل
د چا په سترګو او شونډو کښې چه به

SAMSOOR.COM

پیغلتوبونه نه ځائیدهٔ

د چا ښائستونه چه به د سندرو سرنامے وے
د چا خالونه چه به د مینے او تخلیق سرچینے وے
د چا د مسکا د سپرغیو نه چه به لمبے پورته کیدے
د چا د جمال او خیال جذبو چه به د دغے ښار حسن ته نمر راتیټ کړے ؤ
هغو ځلمو ته به مِ کتل
چا چه به د مینے د تخلیق په سرچینو ناسته کوله
مازیګری به ئے کول
سپرلی به ئے کول
اخترونه به ئے کول
او د دغے سرچینو نه به ئے د سترګو کټوری ډکول
هغے ماشومانو ته به مِ اوکتل
د چا د یوے معصومے خندا نه چه به دا دنیا اباده ښکاریده
چا چه به په هر زړهٔ کښے
او هر نظر کښے
د نوی ژوند د جذبو کر کوو
نو ما وے....... چه اے زلزلے
زه به تاته ګیله کووم
چه تا خو زما د زمکے
په ورانولو او جوړولو کښے
د لکونو، کروړونو کالونه
خوا سره کړے وه
تا خو دا دنیا، زما دنیا، د انسان دنیا

SAMSOOR.COM

دومره اړولے راړولے وه
او غبږ دِ کړے ؤ چه
ما دغه دنیا د انسان د ژوند دپاره تیاره کړه
او شاید انسان دغه غبږ اوریدلے ؤ
ځکه ئے ورته لبیک اووے
او اوزیږیدهٔ
او هم ستا د مینے د ډک زړهٔ درزا وه
چه انسان تر د خپل زړهٔ د درزا دپاره
الهام واخستو
تهٔ د حرکت لور وے
او انسان د دغے لور بچے ؤ
تا د دغے بچی تهذیب کړے ؤ
او دغه بچی په دغے تهذیب دومره نازکوو
چه د هر کهکشان په څوکه ئے کور جوړوؤ
مینه ئے کوله
او د خپل تخلیق شهکار ئے تصویر کوو
بلکه غوښتل ئے چه اوس ستا تهذیب اوکړی
خو ته خدائے خبرولے او څنګه، او په څهٔ
په خپله خوار ئے پښیمانه شوے؟
چه خپل تخلیق او خپل تهذیب دِ اوجړقوو
داکومه جذبه وه، دا د کوم انتقام اور وؤ
چه ستا د زړهٔ درزا ئے داسے تیزه او داسے تنده کړه
چه د لکونو زړونو کعبے دِ ماتے کړے

SAMSOOR.COM

او د لکونو زړونو ګلونه دِ ازار کړل
دغه ګیله، زما په زړهٔ کښې د سونامی طوفان په وخت هم وه
او د قطرینه او نورو زلزلو او طوفانونو په وخت هم
ولې اے زلزلې
کله چه تا د کشمیر او پښتونخوا غرونه اوچړقول
نو زما په زړهٔ او روح کښې دِ نوے ګیلې او نوی سوالونه پیدا کړل
د کشمیر او پښتونخوا خلک خو د ډیرو زمانو راسې
د ډیرو طوفانونو او زلزلو سره بلد وؤ
او دا ځکه چه دغو خلکو د ژوند غوښتنه کوله
د ژوند سندرے ئے وئیلې
هرے زلزلې هر طوفان چه ورله هډوکی ریز مریز کړیدی
نو دغو هډوکو له ئے کوشیر او ټکور د ژوند په سندرو ورکړیدے
نو اے زلزلې تا غو ړونه لړل؟
اوکه غوړونه دِ لړل نو بیا تا دغه سندره نه وه اوریدلې چه
وخت که هر څو په مونږه هر څومره ستم کړےدے
مونږ په سندرو د لوټ شوی ژوند ماتم کړےدے
که زیړ رنګونه مو په مخ الوزی الوزی دِ
مونږ تل سپرلے په زیړ ګلی او په شړشم کړےدے
نو د کشمیر او پښتونخوا د خلکو دغه انتخاب
تا د دے دپاره خو نهٔ ؤ کړے
چه تهٔ دوئے دومره مړهٔ کړے
چه دوئے د مرګ نه په انتقام اخستو مجبور شی
او د زلزلو سره داسې دشمنی اعلان کړی

SAMSOOR.COM

لکه خوشحال چه وئیلی ۇ

چه وانخلے له غلیمه انتقام

مرد نۀ خوب که نۀ خندا که نۀ ارام

نو اے زلزلے مونږ خو هغه خلک یو

چه تل مو دغه سندره زمزمه کړے ده چه

سل په لالی پورے دا یوه پرے د بنګړو

مونږ ډیر غلیمان لیدلی دی

هغه ورک شوی دی- او مونږ.........

مونږ لا یو- ژوندی یو او اوس هم د ژوند سندرے وایو

نو اے زلزلے- اے زلزلے اے زلزلے

په اصل کښے تا د خپل شان او عظمت خلاف

کام پورته کړےدے

تا د خپل تخلیق د غلامئے نه انکار کړےدے

باید چه تۀ په خپل دے عمل ندامت اوکړے!!

ځکه چه- ستا فطرت د اوره جوړ دے

ستا روح د اور او لمبے تاؤ لری

ولے زمونږ د ماشومانو انغری دِ ساړه کړۀ

تۀ پوهیږے چه دا ستا د شان خلاف کار دے؟؟

تۀ یقین لره چه زۀ به بیا ژوند شروع کړم

زۀ به بیا تخلیق اوکړم

زۀ به بیا د ژوند د بهار سندرے اووایم

خو زما په زړۀ دِ یو داغ پریښودو

یو داسے داغ

SAMSOOR.COM

لکه زما یو شاعر چه وایي
داغ د حسرت د ورکیدو نه دے
اوس دغه ګل د رژیدو نه دے
او داغ دا دے- چه هغه رور چه خور ترے ورکه ده
هغه خور چه رور ترے ورک دے
هغه مور چه لور ژاړی
هغه لور چه مور ژاړی
دغسے ژړاګانے مونږ د خپل ژوند په تاریخ کښے ډیرے کړے دی
ولے کوم کلي چه تا وران کړهٔ
په دغو کلو او دغو لارو کوڅو کښے
به څومره څومره مینے خلکو کړے وے
څومره مینے به تکمیل ته رسیدلے وے
او څومره مینے به په خپل خپل اور کښے سوزیدے
او دغه لارے کوڅے به پرے ګرمے وے
هغه مینے دِ په څومره بے دردئے د یو بل نه اوشوکولے
هغه مینے دِ څومره بے وخته مړے کړے
هغه سترګے چه ځوانئے او پیغلتوبونه په کښے نه ځائیدهٔ
د هغو سترګو نه دِ د خپلو معشوقو تماشے اوشوکولے
فی الحال دِ زمونږ د تخلیق سرچینے اوچے کړے
خو یاد لره چه مونږ انسانان یو
مونږ ژوندی خلک یو
مونږ- کولے شو- چه د هغو تصویرونو نه
د هغو سترګو د ځوانیو نه

د هغو شونډو د مسکیتوبونو نه
خوبونه را ټول کړو
رنګونه را ټول کړو
او د نوی تخلیق تصویرونه پرې اوخندوو
اے زلزلے مونږ به ستا قصه چرے هیره نۀ کړو
مونږ به ستا قصه خپل راتلونکو نسلونو ته
اورسوو
خو یوه قصه زمونږه هم یاده اولره
تا چه په کومو ښارونو
او کومو کورونو خپل نیت اوروله دے
هر ځۀ دِ لوټے ګټے کړیدی
په هم هغو ځایونو کښے مونږ
نوی ښارونه- او نوے لارے کوڅے جوړے کړےدی
نوے پیغلے او نوی زلمی پکښے
د ژوند پیغامونه ویشی
او د نوی کور نه نوے حجرے ته
هر ماښام یوه نۀ یوه ډیوه روانه وی
او د یوے کوڅے او یوے بلئے نه یوه سندره
اوریدے کیږی چه
ما پرے سیزے
ځے په مکیزونو یاره
حجرے له بله ډیوه وړے
SAMSOOR.COM

د امن لوبه

نظم: پیټر شیټ

ترجمه: سائل

ماشومانو په غولی کښې د جنګ جنګ لوبه کوله
او د وړو د جنګ د لوبې شور
توبه توبه الامان
ما د کړکئې نه سر ور بهر کړو
او اواز مې ورکړو
بچې د امن امن لوبه کوئې!
هغوئی زما اواز واوریدو
او ماته یقین اوشو.
چه اوس به د دوئی شور لږ کم شی

SAMSOOR.COM

ماشومان خوشحاله شو
او یو بل ته یے په یوه خولۀ اووے
راځئے چه د امن امن لوبه اوکړو!!
ولے ډیر زر په دے فکر کښے ییخی خاموش اودریدل
چه د امن امن لوبه به کوؤ څنګه
او بیا یو بل ته غصه شول
یوکس کړکئے طرف ته مخ راواړوه
او په لوړ اواز یے اووئیل
اے د دریو بالښتونو همره قدواله مشره
لږ خو مونږ پوهه هم که
چه دامن امن لوبه خلک څنګه کوی
او طریقه ئے څۀ ده؟
اوس زۀ په فکر کښے شوم
په دے لوبه خو زۀ خپله هم نۀ پوهیږم
څکه نو اعتراف کومه
چه زۀ ددغے ماشوم
په سوال کۀ پوهه هم شوم
خو خدائیګو هیڅ جواب ئے هم رانغے
زۀ اوس ددے ماشوم
دا حیرانوونکے سوال له تاسو کووم
د امن امن لوبه څنګه کیږی.
SAMSOOR.COM

○

اوښکے څۀ داسے چل په سترګو د جانان کښے کوی
لکه واړه چه پټ پټونړی په باران کښے کوی

زړۀ چه زخمی شی درد کوی ولے چه درد زخمی شی
لکه چه سر غونډکے شمع په طوفان کښے کوی

ما د تیږے غونډے په غیږه د ژوندون کښے واخلی
ماته زما قیصه په زار او په قربان کښے کوی

د غوټئے پټ تبسم هم د ګلستان برخه وی
دا خلک خندکه ژوند په ذات کښے او په ځان کښے کوی

مونږه مدام په هره ګټه کښے تاوان کړے دے
مونږ هغه نۀ یو خوک چه ګټے په تاوان کښے کوی

د پښتنے مینے د زخم د ګلابه ځار شم
چه تل ګلونه په فراق او په هجران کښے کوی

شمه حیران دا دلته دومره خاموشی ولے ده
کۀ وچے هم شی پاڼړے شور خو په خزان کښے کوی

چه زړۀ ترے غواړی، سر ترے غواړی، د خیال اور ترے غواړی
سائل ژوندون د داسے مینے په ارمان کښے کوی

SAMSOOR.COM

○

پیښور او کابل دواړه دوه یاران دي
لکه دوه سترګې په یو مخ د جانان دي

ما چه اووږنی ځوانی او ژوندون راکړی
کۀ ددغې کۀ د هغې ښار خوبان دي

پښتانۀ په خپلو ټکو کښې معنې دي
خوشبوئې دي په ولاړه کښې روان دي

د دنیا د ابادئې دعوې دروغ دي
چه تر څو د پښتنو کورونه وران دي

زرکې زرکې تورې تورې بلا سترګې
چارچاپیره رانه څومره قاتلان دي

ګوټ پیرونه د مقیشو لوپټې کړئې
تماشې ته ولاړ ستوري د اسمان دي

SAMSOOR.COM

په بڼرو ئې اوښکې ستوري کېږي
ژړېدلې ښاپيرۍ د روهستان دي

د بېلتون په غولي وير دې او ژړا ده
سبا بيا لوبې د زړونو په دامان دي

پيغامونه د خالونو د خوبونو
تصويرونه د ګلونو د باران دي

لا پرې نهٔ دي نرګسې غوټۍ ګل شوې
لولګئې ئې بڼرېدلې په ګريوان دي

د غمجنې نغمې خُوږ زړهٔ د کتو دې
چه خوبان ئې د خوبونو بنديوان دي

محبت نهٔ دې قدم په قدم اور دې
څهٔ لمبې د انتظار څهٔ د هجران دي

ستا د زلفو د سايې په ارمان پايي
د سائل د ژوند غرمې په بيابان دي

SAMSOOR.COM

زړه قصه نوے معنے

دلته د دے کلی ځنګل ته یو ورځ
د څو صوفیانو یوه ډله راغله
د ځنګل ټولو مرغو
سندرے بس کړے او د دوئی د عرفانی سندرو
په تماشه اودرید ے
څو ورځے تیرے نۀ وے
چه یو صوفی پکښے یوه سپینه کوتره ښکار کړه
ټولو مرغو ټولو کوترو په یوه مشوره
یو کورنئے غونډه راوبلله
د مرغو مشر ته ئے
په یوه خوله یو شکایت پیش کړو
چه د ےځنګل ته څو صوفیان راغلی
هغوئی پخپلو عرفانی سندرو
زمونږ د شونډو نه سندرے تروړی
یواځے دا نۀ کوی
اوس ئے زمونږ په عزیزانو کښے د ښکار په نامه

SAMSOOR.COM

د یو دویم ثواب اغاز کړے دے
یوه کوتره ئے د خپلو عرفانی سندرو
په تصور کښے ډوبه
بے پامه وویشتله
ددے خبرے سره
د مرغو مشر لاړو
او د صوفیانو د امیر په مخکښے
یے شکایت پیش کړو
امیر پخپله د مرغو مشر ته
یوه پریکړے شان خبره وکړه
ښکار خو روا هم دے، حلال هم دے
دا کۀ په ښار کلی بانډه کښے وی او
کۀ په صحرا دشته کښے
کۀ په ځنګل کښے وی هم ښکار د انسانانو حق دے
مونږه د حق ملګری
مونږ تل د حق دپاره کار کړے دے
په دے کښے تۀ څۀ وائے؟
د مرغو مشر ورته داسے ووے
ما خو لتاسو نه د ښکار شکایت نۀ دے کړے
شکایت دادے چه څوک ښکار کوی
هغه ځنګل ته راځی
ولے د ښکار جامه کښے

SAMSOOR.COM

هغوئی خپل ښکار کوی
چه ښکار وی کار د هغوئی
مونږه ترے ځان ساتو
چه مونږ ته خپل مشران
د هر ښکاری ځنے د ځان ساتلو
د وړوکوالی راسے
یو تربیت راکړے
ولے امیر صاحبه!
ستاسو جامه خو د ښکاریانو جامه نۀ وه کنه
تاسو چه راغلئے مونږه خپلے نغمے
د یو ساعت دپاره هیرے کړلے
ستاسو په شونډو عرفانی سندرو
مونږه د ځان د حفاظت نه بے نیازه کړلو
مونږ شکایت نۀ کوو
ځکه چه مونږ چه پیداکیږو نو په خپل مرګ مونږه چرے چرے
مړه شوی نۀ یو، چه مرو
چرته په ډز مړه کیږو
چرته په لیندو او غشو
خو قربان تاسو خو زمونږ نسل ته
یوه دوکه راکړله
هغه هم غیر پارلیمانی، غیر جمهوری شان دوکه

○

ځمه په ورکو لارو ځم درپسې
په صبر صبر نۀ شي مرم درپسې

زما لاليه سمندر وړيه
ترڅو به شکې چاڼوم درپسې

وچې مِ اوښکې شوې په سرو سترګو کښې
باقي به سترګې څڅوم درپسې

مړ که ژوندے ئې چه غږ نۀ راکوے
ورتے ورتے چغے وهم درپسې

کومې کوڅې به وی اباد ے په تا
کومې کوڅې به لټووم درپسې

محفل شي جوړ تا پکښې اونۀ وينم
سترګې چاپيره ګرځووم درپسې

د سائل ژونده د سائل جانانه
په مات کچکول پترى وهم درپسې

SAMSOOR.COM

○

په زور ساتو خاموش د ليونئے مينے رازونه
ستا مخ ئے تيرسرى کۀ زما شونډے ئے پاړونه

يو ځل خو به ئے اوشيندى سپرلى د پښتونخوا هم
په شونډو د غوټو کښے د ګلونو پيغامونه

دا شګے لړ په پام را بادوه د وطن باده
په سترګو کښے مو اوښکے دى په اوښکو کښے زخمونه

د زړۀ صنم خانه کښے به ئے ګور ته رسوؤمه
جانانه ستا د سترګو ژړيدلى تصويرونه

غړيړى پکښے ليچ هسے ازغى د شوګيرونو
کۀ سترګے رانه ډير غواړى خواږۀ خوبونه

حالات څۀ دى د مينے د رسمونو قاتلان دى
ستا سترګے شى سوالونه زما سترګے جوابونه

چه ژبه مِ ورنۀ کړه د مئينو بے وسئے له
په دے څۀ کۀ لرل مِ د لفظونو لښکرونه

دړدونه د پرهر نه بهر مۀ پريږده سائله
په زړۀ ژاړه دننه پښتانۀ محبتونه

SAMSOOR.COM

SAMSOOR.COM

زمکه اوده اسمان اوده دے ټول جهان اوده دے
ما له خوب نهٔ راځی په خوا کښے مِ جانان اوده دے

چه دنیا ساه نهٔ اخلی ټول کائینات رپ نهٔ وهی
خدایه دا څوک مِ په څنګل کښے د ارمان اوده دے

دومره ئې پرېږدئې چه تصوير ئې د خوبونو جوړ کړی
د ملالـئې د وطـن خـوب وينــی افغـان اودۀ دے

مــونږ پويــوی پــه داؤ او پيــچ د ژوندانــه د لــوبې
په مونږ ئې تندر راپرے يستے دے اسمان اودۀ دے

دا ســمندر ســينے زمــونږ د ځــوانی مرګــو ســينے
پـه دے يـوه يـوه سينه کښے يـو طوفـان اودۀ دے

په خوب کښے تا وينی ستا نوم اخلی ستا ذکر کوی
پـه پرهرونـو کښے مِ زړۀ د ګـل پـه شـان اودۀ دے

ورتـه دعـا مـۀ کـوه مـړ نـۀ دے دعـا تـرے واخلـه
ســتا شــهيد ســتا د شـاعرئې مـردِ ميـدان اودۀ دے

چــه د وطــن د تــرقئې بــلا دعــوے دی پکښــے
وطــن د هغــے کاغــذونو پــه ډيــران اودۀ دے

پـه ژوبـل ذهـن ئې هـم خيـال تـه رسـيدۀ غواړمـه
د تصــور تصــوير ئــې ويښ دے او امکــان اودۀ دے

زۀ د اخــرے زمکــے تــل تــه رســيدلے يمــه
پــه اخــری اســمان زمــا مــاهِ تابــان اودۀ دے

ســائله چرتــه چــه ؤ کفــر بــے وجدانــه ژونــدون
غضب خو دا دے چه هم هغلته وجدان اودۀ دے

SAMSOOR.COM

○

ژوند څۀ خو يو نغمه ده څوک ئې وائی څوک ئې اوري
د زړۀ د دړد قيصه ده څوک ئې وائی څوک ئې اوري

قيصه مِ د جانان د اداګانو د تصوير ده
بيلتون دے نيمه شپه ده څوک ئې وائی څوک ئې اوري

د څو پيړو نه خدائے زده په زخمی زخمی اواز کښے
سلګئے سلګئے ټپه ده څوک يې وائی څوک ئې اوري

غمژن دے د مودو نه روايت زمونږ د مينے
د اوښکو سلسله ده څوک ئې وائی څوک ئې اوري

الفته درلوګے شم ستا د ناز هره خبره
خوږه ده هم ترخه ده څوک ئې وائی څوک ئې اوري

راټول دی ليونی د ښائستونو د خوبونو
په سترګو تبصره ده څوک ئې وائی څوک ئې اوري

هر چا ځان سره يو غزل راوړے د سائل دے
محفل دے او حجره ده څوک ئې وائی څوک ئې اوري

SAMSOOR.COM

○

چرته چه زر د دلبرئے او دلدارئی معیار دے
هغلته څهٔ د زړهٔ معیار او عاشقئی معیار دے

قتل ډاکے خودکش حملے زمونږ منزل او مراد
دا مو د فخر معیار دا د ژوندګئی معیار دے

چه خولهٔ پرانیزی نو تخریب ته پاروی خلکے
زمونږ په ګران وطن کښے دا د رهبرئی معیار دے

ظاهر فقیر فقیر په زړهٔ کښے منصوبے د پیسے
زمونږه دغه د پیرئی او مریدئی معیار دے

اخوا باڼدر ازادوی دے خوا ته باړ لګوی
دا د دوستئی معیار هغه د دشمنئی معیار دے

له مانه ما هم اخلی ځان په ما منل هم غواړی
دا د بنده د خیال معیار دے کهٔ د خدائے معیار دے

SAMSOOR.COM

○

د زړهٔ د دړد په اور کښې ټول عمر شوګير پاتې شوم
بيا هم څهٔ نهٔ وايم خاموش لکه تصوير پاتې شوم

کومه ادا درته زما د ليونی ښکاريده
چه دِ بندی مدام د زلفو په زنځير پاتې شوم

ستا د ښائست يوسف د مصر باچائی غوښتله
زهٔ دِ په يو موټی مالوچو دعوه ګير پاتې شوم

تاج محل ما نهٔ لرهٔ تا د فن محل څهٔ کوؤ
تهٔ نورجهان نهٔ شوے او نهٔ زهٔ عالمګير پاتې شوم

مبارک تا ته ستا د حسن د غرور باچائی
زهٔ مِ د خپلے برخے خپل غم په جاګير پاتې شوم

په تا کښې ځائے د غرور وؤ په ما کښې ځائے د مينے
تا کهٔ نظير نهٔ لرهٔ زهٔ هم بے نظير پاتې شوم

لکه د يو ټکی دِ يو خال د جبين په کتاب
زهٔ ئے مفهوم زهٔ ئے معنے زهٔ ئے تفسير پاتې شوم

تهٔ ملکه د حسن لاړے د خندا نه په شا
زهٔ چه سائل وؤم په ژړا پاتې په وير پاتې شوم

SAMSOOR.COM

لار

مونږ د منصور د جنون تا د ملا لار اونیوه
تا د ثواب ما د الفت د ګناه لار اونیوه

منم بلا خلک بلا خلکو ته لارے نیسی
خو تا په کومه خوشحالئی کښے زما لار اونیوه

SAMSOOR.COM

○

د حسن خيال د ژوند په کومه ځانګه خور نهٔ دے
راوړے چا په زړهٔ د دے تماشے اور نهٔ دے

په ما ئے تورو سترګو سترګے تورے تورے کړلے
ځنګ ترے منکر شم چه زما د سترګو تور نهٔ دے

خوند ميخوارۍ په ميخانه د پسرلي کښے کوي
د ګل هرجام د رنګه ډک دے خو نسکور نهٔ دے

لمبے لمبے ملالے سترګے رانه مهٔ اړوه
لا مِ د زړهٔ د دړد غندل ټکور نهٔ دے

هغوئي د زور او زورور په مطلب څهٔ پوهيږي
چا چه ليدلے د جانان د نظر زور نهٔ دے

سائل د سترګو او نظير په پيمانو څکلي دي
سائل ولاړ په ميخانو کښے دے ميخور نهٔ دے

SAMSOOR.COM

سندره

مونږ خو پکښې کله کله تش مازيګرې کوؤ

نور خو پېښور
ګل ګل پېښور
پېښور ستاسو دے جانانه

ژوند خو پکښې تاسو کوئے مونږ خو تماشې کوؤ

نور خو پېښور
ګل ګل پېښور
پېښور ستاسو دے جانانه

مونږه هر ارمان په خندا راوړو په ژړا ئے وړو
تاسو په قدم قدم کښې اوريږوئے خپل ارمان
مونږه مړاوی مړوای بانړه مړاوے سترګې بيرته ځو
تاسو په رنګونو کښې خمار خمار کړئے ګل ارمان
مونږ خو دعا تاسو ته کوؤ ځان ته ښيرے کوؤ

جانه پېښور
ګل ګل پېښور
پېښور ستاسو دے جانانه

SAMSOOR.COM

تاسو سوداګانې اوکئې مونږ سودایان اوګرځو
تاسو په ځان لوبې اوکئې مونږه په ځان هر ظلم
تاسو په هر ګل اوکئې الوت د لولکو په شان
مونږ اوکړو په زړهٔ ظلم په ځان او په نظر ظلم
تاسو يئ پخپله قيصې مونږ ستاسو قيصې کوؤ

نور خو پېښور
ګل ګل پېښور
پېښور ستاسو دے جانانه

تاسو د سائل هرے سندرے ته فطرت ښښئې
مونږ له د سائل سندرے تل ټکوروی زړونه
تاسو مونږ ته اوښکې ښښئې نول د محبت ښښئې
مونږ نه ستاسو غلهٔ کاتهٔ غلې سترګې تښتوی زړونه
تاسو کوئې سيل مونږ تلوسے او وسوسے کوؤ

نور خو پېښور
ګل ګل پېښور
پېښور ستاسو دے جانانه

SAMSOOR.COM

○

هر زړهٔ چه پیدا شی یو ارمان د ځان سره راوړی
خیال د خپلے خوښے د جانان د ځان سره راوړی

زهٔ لکه یواځے ګل د زړهٔ په دشت اوچیږمه
سترګو ته دِ وایه چه باران د ځان سره راوړی

خدایه دا په دے باب کښے دِ څهٔ فلسفه ایښے ده
مینه چه پیدا شی نو هجران د ځان سره راوړی

ماله چه راځی اوښکے ئے وی په بڼړو څوړندے
ستوری د اسمان ماه تابان د ځان سره راوړی

راغلم خو چه ځان ته ګورم ځان راسره نشته دے
څوک به د جانان د کوره ځان د ځان سره راوړی

پټ چه مِ د سترګو نه جهان کړی د جهان تئیرے
ستا سترګے یو نوے شان جهان د ځان سره راوړی

کله چه سائله خاموشی زړهٔ ډوبونکے شی
څوک خو وی چه شور د ګلستان د ځان سره راوړی

SAMSOOR.COM

○

نغمې پیکه محفل غمژن وی چه جانان نهٔ وی
ګلونه اوچ شی چه اوبهٔ نهٔ وی باران نهٔ وی

د ژوند مطلب څهٔ وی معنې د احساساتو څهٔ وی
د چا په زړهٔ کښې چه حسرت نهٔ وی ارمان نهٔ وی

د ګل د غیږ او د ازغی د سوی نه نهٔ وی خبر
چه ئې پرهر په سینه وینې په ګریوان نهٔ وی

چه سر په تن ساتې په لاس کښې ئې پریکړې نهٔ وړے
د یار دیدن داسې اسان داسې ارزان نهٔ وی

مینه د داغ او د لمن فلسفه نهٔ پیژنی
د مئینانو قبیله او خاندان نهٔ وی

خولې خولې شمه د ډیرې حیرانئې نه ورته
چه ائینه د حسن ګوری او حیران نهٔ وی

زهٔ او جانان دغسې شپه د دیدن شپه نهٔ کړو
چه مو په مږو بڼړو د اوښکو چراغان نهٔ وی

زنځیر د مینې لیدے نهٔ شی په نظر نهٔ راځی
سړے بندی وی کهٔ زندان وی کهٔ زندان نهٔ وی

تهٔ د جانان په ځائې په ځان باندے خبرے کوے
سائله چرته چه جانان وی هلته ځان نهٔ وی

SAMSOOR.COM

سزا

اوس زهٔ یواځې یمه
اکثر یواځې یمه
په ډېره ګڼړه کښې هم
اکثر یواځې یمه
او چه یواځې یمه
نو په یواځې کښې زما د زړهٔ نه
ماته یو خوږ غوندې اواز راځي
په دې اواز کښې ماته
یوه خوږه غوندې خبره کیږي
خبره دا وي چه تهٔ مینه اوکه
سزا د مینې اوخوره
چه د ژوندون په معنې
او په مفهوم پوهه شې
زهٔ چه د مینې نه د ډک زړګي نه
قیصه د مینې واؤرم
خدایګو چه اورپیږم اوبوګنیږم
دلته خو هر حسن په لویې بازار کښې ناست فنکار دې
چرته کښې جال جوړوي دام جوړوي
کهٔ چرته ګیر شمه په جال او په دام
زما د زړهٔ نه بل اواز راشي
چه ځه ازاد شوې ځه ازاد اوګرځه
د ازادئې دغه بې کیفه سزا
د ځان دپاره غنیمت اوګڼړه
او زهٔ یواځې شمه
او سزاواره زندګی تیروؤم

SAMSOOR.COM

○

تا وئیل چه مینه به کوږ خو پښتنه مینه
ما وئیل چه ستا د خوب او خیاله هم درنه مینه

زهٔ چه پکښې تا د ځان په ځائې وینم تهٔ ما وینې
یو بل ته به داسې مخامخ کړو ائینه مینه

ساه هم چه جانانه بې دا ستا د یاده اخلمه
دا به مینه نهٔ وی دا به وی جانانه نهٔ مینه

بې د مینې ژوند څهٔ بې ایمانه ژوند وی ورک دِ شی
سر کهٔ دِ د ګور په خازه هم لګی منه مینه

تا مِ د زړګی په پرهرونو کښې کرلې وه
تا مِ کړه د زړهٔ په پرهرونو زرغونه مینه

ما ته سرې لمبې شوې سرې لمبې ئې زما شونډې کړې
تا په داسې سرو شونډو کښې راکړه پیمانه مینه

کله ځان ته ګورم کله تا ته حیرانئې وړې
ما ته دِ څهٔ داسې حقیقت کړه افسانه مینه

اودِ رسی دواړو جهانونو ته دِ اورسی
څه چه کړو په غبرګو اوازونو ترانه مینه

ساه اخلی سائل د نوی نوی کیفیت سره
ورکړی په رښتیا انسان له نوې زمانه مینه

SAMSOOR.COM

○

الفت داسې لوګړې دې چه لوګيږی ليدې نۀ شي
دا اور څۀ داسې اور دې چه بليږی ليدې نۀ شي

جانان مِ د خوشبو هسې د خپل وجود قايل کړی
په خوا کښې مِ تاويږی راتاويږی ليدې نۀ شي

هر ګل راته د هغو سترګو هغو شونډو وائی
دا څوک پکښې په کوم هنر ګډيږی ليدې نۀ شي

دا ستا اوښکې زما او زما ستا د سترګو څاڅي
باران دې چه په هر طرف وريږی ليدې نۀ شي

قربان د محبت د جدايئی د بې وسئی نه
زړګې به دِ د ډير دړده ټرقيږی ليدې نۀ شي

محفل دې د حسينو تبصره په شاعرئې ده
سائل چرته غزل وائی غږيږی ليدې نۀ شي

SAMSOOR.COM

○

سترګې دِ هر چا له پیغام جدا جدا ورکوي
خو لار یوه ورکوي زړکره د رښتیا ورکوي

ژوند ته مفهوم ورکوي زړونو ته معنې ورکوي
څوک چه جانان هم لري ګل هم په خندا ورکوي

د تبسم نه د خالونو دِ لوګې محبوبې
زما د سوي زړهٔ داغونو ته رڼرا ورکوي

په داسې حال کښې هم ستا غم له څنړه سترګه کوؤم
چه مِ په غیر کښې قتل شوې جذبې سا ورکوي

زړهٔ مِ نادان سهی خو دومره خو نادان هم نهٔ دے
چه د ریا په ثوابونو کښې ګناه ورکوي

مونږه غلاګانې هم د زړونو مقدسې ګڼړو
دلته چه څوک ورکوي زړهٔ چاته په غلا ورکوي

دا سودایان نهٔ دی دا نوي سوداګر خلک دی
چه سوداګانې سودایانو له نسیا ورکوي

د ړومبنی دیدن په ترنده لمحو کښې
سائل

SAMSOOR.COM

تحفه جانان ته د مئين زړګی درزا ورکوی

○

دا زهٔ سپوږمئی په غیږ کښې واخستمه
کهٔ زندګئی په غیږ کښې واخستمه

شهکار د خدائې په غیږ کښې څهٔ واخستم
ما وې کهٔ خدائې په غیږ کښې واخستمه

ستا د څوانئی د ټاله پریوتمه
خپلې څوانئی په غیږ کښې واخستمه

لکه رنړا مِ په تئیرو پسې وړی
داسې سیلئی په غیږ کښې واخستمه

ستا دلبری مِ په ژوندون خوره شوه
ستا دلدارئی په غیږ کښې واخستمه

SAMSOOR.COM

پــه خولــه ســندره شـــوه ژړا د ســـائل
یــوے ســلګئی پــه غیــږ کښــے واخســتمه

احساس

وؤ د بلا مودے نه
ما په خپل ذهن کښے هر خیال په زولنو تړلے
ځکه چه ستا د محبت حادثه
خدائے خبر ولے خو ما خپله راهنما کنړله
خو تا هم دغو زولنو ته زما
څو نورے نوے جرندے واچولے
اوس دغه خپلے زولنئے چه کله هم شرنګووم
زړئے د دے ویرے نه
په خولهٔ لاسونه کیدم
وایمه هسے نهٔ چه تهٔ رسوا شے
او په الفت د خلکو

SAMSOOR.COM

هغه کلک شوے ایمان
او کلکه شوے پښتو
ټکنړئے نۀ شی ملامته نۀ شی

○

دا اوښکے او دا وینے راټولے کۀ سمبال ئے که
خیال ئے که د ژوند د ملالئی د جبین خال ئے که

دا ستا په سینه لونګین درے دے کۀ څلور لړه
دا اودۀ خیالونه پکښے اوځنګوه ټال ئے که

ځان که ادم خان زړۀ لکه غبږ د ادم خان رباب
دوړے د "درخو" د خاله څنډ وهه مشال ئے که

دا نمناک بانړه په ژړا وران مخونه ورانے خولے
جوړ ئے که تصویر ئے که جلال ئے که جمال ئے که

ټول عمر له خوند حیرانی نۀ کوی په سترګو کښے
غم مۀ کوه څوک به ئے جواب اوکړی سوال ئے که

SAMSOOR.COM

بس که سیپارے د خپل زوال په ژړا مۀ وایه
نر شه نارینه سترګے ور واړوه کمال ئے که

غواړی د دے لارو دے کوځو نه بے ننګی وینځل
نۀ کیږی په مړو اوښکو باران د پشکال ئے که

SAMSOOR.COM

ازغی

هغه زما په زړهٔ کښے
د نا مفهومو ليونو کيفيتونو ګلاب
اوغوړوی
بيا ئے په پانړو لولکئے د نظر
اوبنړوی
زما د هر کيفيت رنګ چه سوزی
هغه پرے ځان مشغولوی
هغه پرے لوبے کوی
دا لوبے نهٔ راځی د لفظ د ائينے په روح کښے
کله ترے دړد پيدا شی
کله ترے نعرے پيدا شی
دړد چه خبرے کوی
مونږ ورته سندرے وايو
سندرے څهٔ وی خو د ورک جانان په ياد کښے چغے
چغے سورے څهٔ وی
څوک څهٔ پوهيږی
لکه په خپلو پرهرونو کښے ازغی لټول

SAMSOOR.COM

○

هغه زما په شان زما د زړۀ نه مۀ اوباسئے
زما قاتل جانان زما د زړۀ نه مۀ اوباسئے

لوئی دِ ستاسو مبارک شی ما ورو کے پریږدئے
زما د زړۀ نادان زما د زړۀ نه مۀ اوباسئے

په خونړو لارو چه ځم جانان له ځی راسره
په ما مئین ارمان زما د زړۀ نه مۀ اوباسئے

زړۀ چاؤدے دشتے دی تنها شعور ورکیږی پکښے
د لیونتوب پیریان زما د زړۀ نه مۀ اوباسئے

زړۀ به د حورو او غلمانو پکښے اونۀ لړی
د دے دنیا خوبان زما د زړۀ نه مۀ اوباسئے

د ژوند فکرونه دی کۀ غوځ غوځ د جانان غمونه
دا لیونی یاران زما د زړۀ نه مۀ اوباسئے

زړۀ وی اباد د سائل تل په وریدونکو سترګو
داسترګے دا باران زما د زړۀ نه مۀ اوباسئے

SAMSOOR.COM

احترام

اے د مشرق او د مغرب د شودرخیلو بچو
د دے دنیا تجربه ګاه کښے د نصیب جوارئے
تاسو بائیللی یئے
او ځار مو شم بائیلی خلک
وی غلامان او غلامان د ازادئے خوبونه
چه کله هم اووینی
د دے دنیا همه غټان وارثان
ورته په خوا کښے دلالان پیدا کړی غلهٔ پیدا کړی
هغوئی د دوئی په ګوتو
دوئی له د سترګو ککئی
داسے نوکارے کړی زخمی زخمی کړی
چه دوباره د داسے خوب د لیدو
ارمان په سترګو کښے را اونهٔ نغاړی
داسے زرګونه کاله
هغوئی لکونه ځله
زمونږ د سترګو نه خوبونه وړی
خوژوند خوژوند وی او د ژوند غوندے کافر په زړهٔ کښے
رحم هم نهٔ وی او زمونږ نه تقاضے هم کوی

SAMSOOR.COM

چه مونږ د مرګ په خولهٔ کښې
د ژوند وړهٔ غونډے سودا په سر کښې هم اولرو
داسے سودا چه مونږ د خپلے غلامئے ژوند ته ژوندی اولری
او په نوکارو او زخمی ککو کښې
چرته وړوکے او غل شوے غونډے خوب اولرو
مونږ د مغرب او د مشرق د شودر خیلو بچی
اوس هم په خپلو سترګو
کښې څهٔ خوبونه لرو
خو دا خوبونه کهٔ هر څو زمونږ په سترګو کښے دی
زمونږ خوبونه نهٔ دی
سترګے زمونږ دی خو خوبونه ئے پردی پردی دی
نو اے د مشرق او د مغرب د شودرخیلو بچو
هغه شلمه صدئے
وه د ظلمونو د زغملو صدئے
هغه صدئے تیره شوه
د یوویشتمے صدئے خلور پنځهٔ کاله نور هم تیر شو
دا صدئے صرف د ظلمونو د زغملو نهٔ ده
د دے صدئے عظمت کښے نوے ګستاخی پیدا شوه
د دے صدئے ګستاخئے
نوے بچے د غرور اوزیږوؤ
د دے ظلمونه اوس زمونږه نه ناکام هم غواړی
د دے ظلمونه اوس زمونږ نه احترام هم غواړی

SAMSOOR.COM

○

مـنم چـه هـر پښـتون سـتائيلے شـی کمـال د پښـتو
خـو هـر پښـتون پټـوی سـترګے پـه زوال د پښـتو

مـونږه بـه ويـر کـوؤ تـر کـومے کـال پـه کـال د پښـتو
مـونږ بـه تـر کـومے ژاړو هـر کـال پـه زوال د پښـتو

پښـتون بـه هيچـرے ازاد د غلامـئے نـه نـۀ شـی
خـو چـه د ژونـد پـه لاره يـو نۀسـی مشـال د پښـتو

سوال به کوی سر تور به ګرځی په پردو کوڅو کښے
خو چه راخستے پښتون نۀ وی توره ډال د پښتو

تـۀ بـه تـرے خـو خـتې پـه ژبـه څخيـدونکے ويـنے
پـه خپل پرهر کښے دِ کښينښـودو دسـمال د پښتو

داســـے دِ ولـــے دا پښـــتو ژبـــه فقيـــره کړلـــه
تـۀ خـو جـلال وے د پښتو تـۀ وے جـمال د پښـتو

خـــواره قســـمته څـــۀ فـــال ګـــرو تـــه دِ کينولـــو
خدايـه د کـوم پښـتون پـه سـر اونيسـو فال د پښـتو

SAMSOOR.COM

هر چا د خپل حسن یوسف بازار ته اورسوؤ
خدایه په دومره قام کښې چاته اوکړو سوال د پښتو

زمونږ په فن به وی تر څو خوارهٔ غمژن رنګونه
مونږ به په خپل فن کښې تر څو کوؤ ملال د پښتو

چه ځائے د خپل وطن پخپله مدرسه کښې نهٔ شوه
په داسې حال کښې به څهٔ رنګے ښه شی حال د پښتو

هر چا په سر د پښتو نورے نورے ژبې زده کړے
خو پیدا شوی پکښې کم نمک حلال د پښتو

مونږه بائیللو جوارګرو تل بایلات کړےدے
مونږه سرتور سر له راوړے نه دے شال د پښتو

پراتهٔ لړونه ئے په هر پړاؤ کښې پړوکی پړوکی
مونږ په خیالونو کښې ځانګلی تل په ټال د پښتو

ورپسے ګوری هدیرے دا لیونی شاعران
پښتون په لوئے لاس دفن کړے دے جنجال د پښتو

وخت را روان دے چه دا ژبه به د ژوند ژبه وی
ګرانه سائله ټول خوبونه کړه سمبال د پښتو

SAMSOOR.COM

○

اوښکې چه پیدا وې د رشتیاؤ نه رشتیا ئې وې
تلې په مخ زما خو ستا د مخ د ګل ثناء ئې وې

عشق وؤ دا کهٔ نوره تماشه وه پوهیدو پرې نهٔ
هر څهٔ چه به وې زمونږه زړونو په درزا ئې وې

ځان پرې که تالا خو سترګې تیتې د الفت نهٔ کړې
ماته چه به کله زړهٔ له دړده وې نو دا ئې وې

مړې هر سحر هر مازیګر دے بے جانانه ژوند
ژوند خو تر هغې وؤ چه د مینې د ګناه ئې وې

تور کهٔ ئې خالونه وؤ کهٔ زلفې وې کهٔ سترګې وې
تور به وؤ دا هر څهٔ خو سندرې د رنړا ئې وې

قید وؤ خو سنګار ئې ازادئې له په نغمو کوؤ
عشق چه هر څهٔ وې د زنځیرونو په شرنګا ئې وې

زهٔ څهٔ سوزونکو تماشو له پیدا شوے یم
اور شو پسرلے چه ستا د شونډو د خندا ئې وې

ستا معصومو سترګو چه به واخستم په غیږه کښې
هر څهٔ چه ئې وې ماته د مینې د ګناه ئې وې

ډکه وه دنیا وؤ په هر خوا د خدائې بلا ښکلې
ما سائل چه زړهٔ ته وې د کوم ښکې نو ستا ئې وې

SAMSOOR.COM

○

را ویښ ئې کړم د چړ د چینې شور ؤ ستا اواز
راپورې شو لمبه ئې کړمه اور ؤ ستا اواز

ددې دنیا د دې سر نه تر هغه سره پورې
جانانه ستا د حسن په شان خور ؤ ستا اواز

زما ئې په پاکئې کړه د رګ رګ نه وینه وچه
خون خور ؤ ستا اواز او کۀ میخور ؤ ستا اواز

خنجر شۀ زما زړۀ ئې پراڼې پراڼې یوړۀ
کۀ بیرته ئې راټول داسې ټکور ؤ ستا اواز

د سرو وینو ګوټونه چه د خولې نه غورزؤمه
راکړې دِ پې پامه دومره زور ؤ ستا اواز

ؤ دړد پکښې د ژوند سوز د شپیلئې د غږیدو
چه کوم طرف ته تلمه لور په لور ؤ ستا اواز

سائل ؤ د خپل خُوږ زړۀ په پرهر پورې
نیولې

SAMSOOR.COM

ژونـدون ئـې ؤ الـزام ؤ کـۀ پیغـور ؤ سـتا اواز

○

لکـه د دړد د تیـره څـړیکې د پرهـره خیـژم
د غوځـو شـونډو نـه وَرتـه وَرتـه سندره خیژم

د ژوند ارمان شوم د ماضی د غیږې والوتمه
د مستقبل جانان له څَم اسمان ته بره خیژم

SAMSOOR.COM

په خپلو وینو کښې ټول عمر تلیدلے یمه
لکه لمبه یمه اکثر د خپله سره خیژم

بے قراری مِ سمندر هسے په ځائے ولاړه
لکه لوګے د خپل قرار د سمندره خیژم

لیونے مینے بے ګودره لاهو کړے یمه
دا چه ډوبیږمه په دے چه بے ګودره خیژم

دا چه مِ نور عالم ښار پار د زلزلو نه کوی
د ملاکنډ د غر اواز یم د خیبره خیژم

د پښتونخوا د مخ خالونه به بڅرکی کړمه
ورته شغله شغله د خپل اسمان د نمره خیژم

ملالئے بیا راشه ټپه ئے که د ژوند په نامهٔ
زخمی به یم خو یو پښتون غړله سنګره خیژم

دا د خبرو نه اوباسمه رشتیا خبرے
دا چه بے واره په یوه یوه خبره خیژم

ځمه ارمان د نارنج ګلی د میلے ریژووُم
په موده پس کابل ته بیا د پیښوره خیژم

SAMSOOR.COM

ده د سائل د هنر دا ادا د نوی جهان
راځم منظر ته د بائیلات د پس منظره خیژم

○

د مینې خیاله ما د ژوند سحر ته اورسوه
ارمانه ما مِ د جانان نظر ته اورسوه

احساسه ما زما د فکر د رنړا نه جوړ که
ما مِ د ژبې او قلم سنګر ته اورسوه

چه تماشې پکښې د دواړو جهانونو اوکړم
ما مازیګر د پښتونخوا ګودر ته اورسوه

د ملاکنډ باده په ټول پښتون وطن والوځه
زما پیغام زما نه ورک دلبر ته اورسوه

اسمانه اور پکښې شامل که د جانان د نظر
دا د رنګونو ټال مِ هر یو غر ته اورسوه

SAMSOOR.COM

موسم راواړوه د اوښکو باران مهٔ بس کوه
دا پښتنے جذبے د ګلو کر ته اورسوه

نوم د پښتون به دِ اسمانه په تندی ليکمه
سپوږمئی ته اووايه خبره نمر ته اورسوه
کهٔ پروکی پړوکی دے راټول ئے که او غوټے ورکه
د فکر ټال مِ راروان اختر ته اورسوه

لکه د خيال د ليندے وتے يو تاؤ کړے غشے
زما اواز د ازادئے ځيګر ته اورسوه

يه د خوبانو د جمال د پرورش وطنه
ما د جلال د تماشو منظر ته اورسوه

دے ارزوګانو خپلے ډيرے بے ارزئے ژړلی
دا در په در خلک د مينے در ته اورسوه

يه د هستئے د مړوند خوبه شوګيرے غواړمه
ما د خپل کلی وطن شور و شر ته اورسوه

ورکيدهٔ نهٔ غواړم پخپله خپل تصوير جوړؤم
ژبے زما، ما مِ د زيره زور ته اورسوه

SAMSOOR.COM

پښتونه عشقه زهٔ ژوندے یم زهٔ به تل ژوندے یم
دغـه خبـر د دنیـا هغـے سـرته اورسـوه

اوس زمونږ سترګے دی ړندے به نهٔ شی مړے به نهٔ شی
دا ډیـوے هـر چنـار تـه هـر نښتر تـه اورسوه

حـالات زمـا نـه نـادانی او جنـون دواړه غـواړی
عقلـه سـاـــــا ئـل د لیونتـوب خطـر تـه اورسـوه

○

چـه اومِ سـیزی شـمع پـه ژړا نـهٔ شـی شـاعر شـم
په مخ چه ئے یوه اوښکه هم رانهٔ شی شاعر شم

چه لےپه لے کوځه په کوځه ټوله دنیا چاڼ کړم
چه ورک زړګے مِ هیچرته پیدا نهٔ شی شاعر شم

د خـدائے د لویـه دره چـه هـم تشـه لپـه راوړم
قبولـه چـه مِ دلتـه هـم دعـا نـهٔ شـی شـاعر شـم

چـه هـر خواتـه سپرلے وی په خاښو ګلونه اوړی
چه ماته پکښے یو ګل په خندا نهٔ شی شاعر شم

د ورځـے خـو زهٔ ټولـه ورځ تـرلے یـم مـزدور یـم
د شپے چه ستا د یاد غیږ کښے خوب رانهٔ شی شاعر شم

پـه ډیـرو چغـو هـم مِ خاموشـی ورماتـه نـهٔ کـړه
چه سترګے ئے تصویر کړمه ګویا نهٔ شی شاعر شم

SAMSOOR.COM

نن اووائی سبا به دِ وژلو له درځمه
وعده راسره وکړی خو رښتیا نۀ شی شاعر شم

حالات څۀ هنرور شی په خپل فکر مِ دوکه کړی
شپه تیره شی سبا شی خو رڼرا نۀ شی شاعر شم

څۀ زر زر ئے پخلا کړی چه سا ئل ترے مرور شی
جانان چه مرور شی نو پخلا نۀ شی شاعر شم

○

څۀ په لیونو لارو روان یواځے پاتے شوم
رانغے په دے لارو جانان یواځے پاتے شوم

ستا د سپور وربل سایه مِ هم پاتے په سر نۀ شوه
ستا د تصور په بیابان یواځے پاتے شوم

ګل ګل پاڼره پاڼره مِ د څانګے څانګے توئے شوله
سم سیلئی سپیره کړم د خزان یواځے پاتے شوم

SAMSOOR.COM

ستا د یاد لښکرو هم په نیمه لار کښې پرېښودم
مخې ته راتلونکې ؤ طوفان یواځې پاتې شوم

خدائیګو کۀ یوه اوښکه مِ پاتې وی په سترګو کښې
څنګه به ترې اوغواړم باران یواځې پاتې شوم

شپه شوه حادثو د ژوندانۀ راپورې اوخندل
ساه مِ په سینه ورکړه ارمان یواځې پاتې شوم

اووئیل جانان چه سائل څوک دے او د کوم ځائے
دے
اودریدمه الق دلق او حیران یواځې پاتې شوم

○

کۀ مِ شوګیر کۀ مِ بیداره زندګی کړے ده
ما په قلاره بے قراره زندګی کړے ده
جانان د فن هسے تراشم فن د جانان په شانے
ما د جانان او فن دپاره زندګی کړے ده
لکه تسبیح د چا د تار د ثناء قید کښے نۀ یم
ما لکه ساز وتے د تاره زندګی کړے ده
ژبه عظیمه قام عظیم وطن عظیم لرمه
زۀ هم عظیم یم کۀ مِ خواره زندګی کړے ده
ما تل د خپله ځانه هم پته کړه دا خبره
ما کله بے د انتظاره زندګی کړے ده

SAMSOOR.COM

ستا د وربل د تصور سوری ته شوے نۀ یم
ما په سور نمر په لاره زندګی کړے ده
چه ماته هیڅ نۀ وائی زۀ به ورته څۀ وایمه
ستا په تصویر کښے مِ حصاره زندګی کړے ده
چه تل مِ ستا د یاد ثنا کړے شونډے غوټے
ما څومره ډیره ګنهګاره زندګی کړے ده
شبنم مِ نۀ کړے خپلے اوښکے ستا د شونډو په ګل
ما په بهار کښے بے بهاره زندګی کړے ده
مونږ د جانان د ظلم زړۀ هم ازار کړے نۀ دے
مونږه څۀ داسے بے ازاره زندګی کړے ده
ستا د نظر خمار کاسے په بله اوړی
خو په سائل دِ بے خماره زندګی
کړے ده

○

دا زر زر چه بدلیږی کیفیت څۀ وی جانانه
دا داغ چه مِ په زړۀ شی محبت څۀ وی جانانه

یا ټول جهان په زړۀ کښے وی یا زړۀ تنګ په یو تن شی
رقیب څۀ وی جانانه رقابت څۀ وی جانانه

SAMSOOR.COM

کۀ سترګے فرشتے شی نو دسترګو کار به څۀ وی
په سترګو فرشتو کښے شرارت څۀ وی جانانه

چه ویشتے نۀ دے تا د زړۀ نه ښکه وینے څاڅی
کۀ دا دعوه دروغ وی حقیقت څۀ وی جانانه

دا څۀ بے قراری وی چه پرے دوه زړونه درزیږی
فطرت څۀ وی جانانه اشارت څۀ وی جانانه

سپرلے د کومے راشی او د څۀ دپاره راشی
ګل څۀ وی او د ګل د شونډو ست څۀ وی جانانه

د هجر او د وصل ګل د مینے دوه معنے دی
دوزخ څۀ وی جانانه او جنت څۀ وی جانانه

○

اواز ازادول د تاره غواړی ادم خانه
خپل سر به ځارول د داره غواړی ادم خانه

دا سترګے ټکورونه د درخو د سترګو غواړی
دا سترګے په دے غر کښے لاره غواړی ادم خانه

SAMSOOR.COM

را ویښ به شي روحونه د دے لار د کاروانونو
یو څو تېږے په لاره لاره غواړی ادم خانه

د تیرو هیرو پلونو نه ګردونه پاځول دی
دے دشت ته به وتل د ښاره غواړی ادم خانه

دا عشق دے چه سپرلی د ټول اولس دپاره غواړی
خو ګل خو د جانان دپاره غواړی ادم خانه

دا ډیره خاموشی مونږه په پټه خولهٔ مړهٔ نهٔ کړی
د ګل په شان به چاؤدے زاره غواړی ادم خانه

حالاتو ته ساه ډوبه شوه خو مونږ ته ډوبه نهٔ شوه
دا زړونه د خطر تراره غواړی ادم خانه

سائل د پښتونخوا هرے نغمے له ژبه
غواړی
خو دا ګناه مړهٔ نهٔ بیداره غواړی ادم خانه

○

څومره سازونه په شپیلئے کښے بندیوان پراتهٔ دی
څومره یادونه مِ په شونډو د ارمان پراتهٔ دی

SAMSOOR.COM

څومره لفظونه دي چه زهٔ پکښې اظهار کومه
څومره لفظونه مِ د ژبې اويزان پراتهٔ دي

مونږ د يو بل قسم وطن د کوه قاف ښاپيرى
زمونږ د خيال په سينو بل قسم ديوان پراتهٔ دي

زهٔ د زمان او د مکان ترمنځه قتل شومه
ياران په غم کښې د زمان او د مکان پراتهٔ دي

مينه ئې نول شي نول ئې شي لکه د دړد سمندر
څوک چه ترمنځه د يقين او د ګمان پراتهٔ دي

زهٔ چه هر چرته لاړ شم دے کوڅے له بيرته راځم
لا زنځيرونه مِ په پښو کښې د جانان پراتهٔ دي

خدائے خبر دلته مِ ؤ ښخ کوم ځوانى مرګے ارمان
په تس نس څلى وچ ډنډرکى د ريحان پراتهٔ دي

په دے کوڅه کښې نن سائل او جانان غبرګ ژړلى
چه کاڼرى شګے پکښې ستورى د اسمان پراتهٔ دي

SAMSOOR.COM

ستا د فراق د اور کلونه مِ په شمار کښې نهٔ دی
خو بې له تا ژړلی ما په کوم بهار کښې نهٔ دی

ځار دِ شم تا ته د حالاتو په باب څهٔ اولیکم
اوس خو حالات هم د حالاتو په اختیار کښې نهٔ دی

هره ښکالو به دِ په زړهٔ د چړو لوبې کوی
داسې مزې هم د جانان په انتظار کښې نهٔ دی

چه پکښې تهٔ ئې ستا جمال پکښې سپرلی خوروی
داسې نور څهٔ دی چه ستا په پری وار کښې نهٔ دی

چه ستا د سترګو نه ځوانئې له غواړی نوې ادا
لا د فطرت رنګونه اوس هم په خمار کښې نهٔ دی

کهٔ په قطار کښې شو دنیا به په ښائست پوهه کړی
خالونه ستا لکه د زانړو په قطار کښې نهٔ دی

SAMSOOR.COM

SAMSOOR.COM

○

خال چه دِ په داغ زړهٔ د ریدی کښے څڅیدلےؤ
هر ګل پرے نشه نشه ؤ ټول سپرلے پرے ښکلےؤ

ستا پـه انتظـار کښـے اوښـکه وریـدلےؤ
ستا نـوم مِ د شـمعے پـه شـغله بانـدے لیکلـےؤ

هر ګل پرخه پرخه ښکاریدو سپرلی کمال کوؤ
ستا د غاړے هار ئے د هر ګل په مخ شیندلےؤ

ټول کائنات رپ نهٔ وهٔ ستا د تماشے نه پس
هر څیز ساه نیولے پښه نیولے دم ختلے ؤ

یو بغیر د بل نه همیشه نشت وی نیمګړے وی
ما چه تل احساس د انتظار په اور نیولے ؤ

دا د چا جمال ؤ چه دنیا ئے ائینه کړله
دا د چا جمال ؤ د کوم ځایه خندیدلے ؤ

هسے مو ساتلی پرهرونه په زړګو نهٔ وؤ
ژوند مو پکښے ستا د لیونی نظر کړلے ؤ

دړد مِ نن په خُوږ زړګی کښے خوږ خوږ د شپیلئ په دود
غلے غلے څړیکه څړیکه غوځ غوځ غږیدلے ؤ

خور مِ ؤ جمال په تصور جمال مِ نهٔ لیدو
دا فراق د چرته نه په وصل کښے راغلے ؤ

څومره دِ د مینے د غم اور بیدار ساتلے وؤم
خوب مِ په څنګل د خوب د سترګو تښتیدلے ؤ

زر ؤ او کهٔ پس سر به ئے هلته خامخا وهٔ
چرته چه سائل د ګلو تخم ریږولے ؤ

SAMSOOR.COM

○

رنګ مِ کړل په وینو د خیالونو تصویرونه
او مِ موندل نوے زمکے نوی اسمانونه

ستا یو تبسم زما یوے اوښکے جانانه
څو زره سوالونه کړهٔ، څو زره جوابونه

نن په زلفو مهٔ پاکوه اوښکے د خالونو
خوند نهٔ کړی د ستورو په انګنړ کښے ماښامونه

هره ورځ مِ نوے تماشه ده جوړه کړے
هره ورځ مِ ګډه کړهٔ خپل غزل ته حسرتونه

تل مو سینګار کړی په دردونو پرهرونه
تل مو په دړدونو کښے ساتلی بهارونه

هر د هجر تږی له مِ شونډو ته کاسے کړے
ډوبے په شبنم کښے مِ لوندے سترګے ګلونه

مونږ چه کوم خوا وړی جنازے د ارمانونو
هغه خوا وریږی د سازونو بارانونه

هر څوک د شمیر د حد نه وتی دی دا څلی
بل دی په هر څلی د سائل د زړهٔ داغونه

SAMSOOR.COM

اندیش ته

اندیشه ته شاعر ئے سترګور د زمانے ئے
زۀ هم د اولس سترګے زۀ نظر د زمانے یم

ته درد ئے ته نغمه ئے او ته څریکه د نغمے ئے
زۀ سوز او زۀ فریاد د ژوندګئی د ترانے یم

ته پنړکے د ایرے ئے ته بڅرکے د لمبے ئے
زۀ سوے لوغړن یم سپیلنے لوګے لوګے یم

ته شور او ته استاذے د ژوندون د میخانے ئے
زۀ مئے او زۀ سرور او زۀ ساقی د پیمانے یم

ته حسن ئے ته ګل ئے ته غنچه ئے ته سپرلے ئے
زۀ اوښکه د شبنم یم زۀ خندا د تماشے یم

زما او ستا د راګ او د نغمے جذبه یوه ده
زما او ستا د ژوند د زړۀ چاؤدون قیصه یوه ده

د ستا شعر په هر حال کښے زما د زړۀ خبره
زما شعر په هر حال کښے د ستا د زړۀ خبره

د ستا شعر د مینے او ښکلا د زړۀ خبره
زما شعر د خوږ ژوند د خندا د زړۀ خبره

د ستا شعر د درمند د لالا د زړۀ خبره
زما شعر د غر او د صحرا د زړۀ خبره

SAMSOOR.COM

د ستا شعر د ژوبل مسیحا د زړهٔ خبره
زما شعر د وړونکي ناخدا د زړهٔ خبره

ستا شعر د مئین نظر د غلا د زړهٔ خبره
زما شعر د ښے ځوانے ادا د زړهٔ خبره

د ستا شعر د لوئے پښتونخوا د زړهٔ خبره
زما شعر د لوئے پښتونخوا د زړهٔ خبره

د ستا شعر د دے لوئے دنیا د زړهٔ خبره
زما شعر د دے لوئے دنیا د زړهٔ خبره

زما او ستا د ګل او د ازغی تصور یو دے
زما او ستا د ژوند د سپرلی تصور یو دے

تهٔ سترګو ته تور غواړے تهٔ نظر ته رنړا غواړے
زهٔ سترګو ته شوخ غواړم زهٔ نظر ته ادا غواړم

تهٔ حسن تهٔ د رنګ او تهٔ جبین ته خندا غواړے
زهٔ حسن ته د وینے د خالونو ګڼا غواړم

تهٔ ورک په ښاریه د ارمانونه لیونے ئے
زهٔ ورک په ورشوګانو د حسرت بیابانے یم

تهٔ درد ئے د شعور تهٔ د احساس د زړګی سوے ئے
زهٔ ژوند د مصور، روح د تصویر د نظارے یم

تهٔ الوزے اسمان ته په وزرو د فکرونو
زهٔ ناست یمه په زمکه کرکوؤم د ارمانونو

SAMSOOR.COM

يادونه

ګرانه نظير خياله ډېره مينه...

خط دِ راغې د رهايئی په هکله زمونږ اميدونه هم هغه دی. ګهبراويږه مهٔ. خدائې به خير کړی. انشاءالله دربه شم. د ټيليفون کوشش به کوم. د حلوا خبره دِ هيڅ عجيبه نهٔ ده. ستا فرمائيش په سر سترګو.. خوشحاله په دے يم چه دغلته خير

SAMSOOR.COM

خیریت دے. ژوندے یم هیڅ غم مهٔ کوه. مارکیټ څهٔ رنګے دے. دا یو څو یادونه مِ اولیکل خو ګورئے څوک خو به پرِ خفه نهٔ شي.
لږ په احتیاط ئے پیش کهٔ هسے خو ما د ګپ او مینے په خاطر داسے اوکړهٔ خو بیا هم زما مقصد د هیچا شان کښے ګستاخي نهٔ ده. ولے هغه د ګران خبره چه:

د ګران زړګیه تړق چوؤدلے بښهٔ ئے
خو چه خفه د خلکو زړونه نهٔ شي

روره ګرمي خو خدائے شته دومره نهٔ ده. بس ښهٔ د ګوزارے ژوند دے. البته کهٔ بهر وتو نو ګرمي به محسوس کوو. مونږ هم انتظار ځپلي یو خو څهٔ اوکړو، بس په طمع اوسئے او مونږ هم کلک په طمعه یو. باقي د وس خبره نهٔ ده نو نورے خبرے به سره مخامخ کوو، کهٔ خیر وی، هن خط رالیږه خیر دے.
ټولو ملګرو ته سلامونه.

ستا سائل

۱۹۸۱-۰۷-۱۲

ډی ائی خان جیل

SAMSOOR.COM

نظیر خیال

يه د سترګو تور، زړهٔ دسماله ،نظیر خیاله نن
اووایه یارانو د مارکیټ ته د قیدی سلام
هغهٔ وخت د تود سپرلی د غیبږے شوکیدلے ؤم
زهٔ د ډیرو جیل ته د لمبو سره راغلے ؤم
ماته د مارکیټ یارانو لبږ کتلی وو کنه
زهٔ ګل خندیدم هم پاڼږے پاڼږے ریژیدلے ؤم
تهٔ هغهٔ وخت نوے چه دِ دا تماشه کړے وے
ټال د جدایئی بانډ ِیواځے زنګیدلے ؤم
ورک شو لیونے سائل قلاره قلاری شوله
چا چه څهٔ وئیل خوښه ئے خپله زهٔ ترے تلے ؤم
دلته مِ سپرلے زړهٔ حواله کړو خزانونو ته
زهٔ خو چه راتلم د پسرلو سره راغلے ؤم
هغلته هم هغه لیونے سپیره سائل ؤمه
دلته کښے هم هغه سوے لوے شان سائل يمه
هغلته مِ هم د زړهٔ ټوټے راغونډے نهٔ کړلے
دلته هم ټوټے ټوټے زړګی ته ناست پاګل يمه

بیا هم د مارکیټ هغے خوږو ترخو یارانو ته
وایه نظیر خیاله د یو تیر او هیر قیدی سلام

مهردی

خیر کهٔ زما نهٔ کوی تپوس چه قیدی ښکله دے
په نظیره مړ دے کهٔ ژوندے دے مهردی ښکله دے
هغه صراحی چه په ښکته ښکته ترِ شراب اوښاځی
خور چه وی مدام په خندا ګل د ریدی ښکله دے

لالون

غټې غټې سترګې او کاتهٔ پکښې واړهٔ واړهٔ
هغسې اودهٔ دے او کهٔ نمر پرِ راختلے دے
لښته د چندڼرو ئے تاؤ کړے ده کهٔ نهٔ ده لا
نن سبا په کور دے کهٔ تانړے ته تښتیدلے دے
هغه په لوګو کښې کله کله چه به الوتو
اوس هم په هوا دے کهٔ نهٔ خپل کور ته راغلے دے
ویښ ئے کهٔ خوب کوی کهٔ نهٔ وی راپیدا ئے کهٔ
ښهٔ ئے په ژړا کهٔ پس د هغے په خندا ئے کهٔ

اسلام موچی

ښته کنه په قد لکه د سروے او په رنګ ګلاب
هغه د ازغو ازغو نه ډکه ځوانی دنګ ګلاب
خلکو له شپیلئے جوړئی کهٔ خلکو ته ټیے کوی
کار کوی کهٔ یو بل ته هم هغه شان قیصے کوی

SAMSOOR.COM

ګل او نظیر

ګل او نظیر دواړه چه په جنګ وی په دوکان کښے
زهٔ ئے تماشه کووم روژه وی او ګرمی وی
کله کله شپه چه رونړوؤ درز او غوبل وی
یو خوا چمیاری ګرمه او بل خوا تیلری وی
څهٔ به لوبه ګرمه وی خندا به وی نغمے به وی
خوا کښے چه مِ ناست دا نازولی ښاپیری وی

زورزمین

شوخ او خندنے خندنے وچ کړکئ کړکئ بدن
هغه بیمارئے ځپلے څنګه دے او چرته دے
هغه چه مارکیټ ته راروان به په ټوپونو ؤ
ناست دے په مارکیټ کښے او کنه اوتے ګودر ته دے

احسان الله

ستا خندا او ستا ټپه کوټه د منزری بابا
هغه په جانان پسے ژړا د سیف الله ژړا
نهٔ به مِ تهٔ هیر شے نهٔ هغه نهٔ هغه شپه هیره
هغه د لاسونو پړقول او لیونئے ګډا

SAMSOOR.COM

وړوکے شیرعلی زما کشر ورور

هغه چه یو ورځ تر ِنه پیالئے مارکیټ کښے ماتے شوے
خلکو چه لاس پړق وهل او تا ورته کنځل کول
هغه شرم ګیر شیرعلی اوس هم چرته شته کنه
چا چه به مارکیټ کښے د تنزری غونډے تلل کول

بنړیا

دلته یو بنړیا ؤ په خوږه خولۀ به ئے خوږل کول
دلته ئے مارکیټ کښے د لرګو ټال لګولے وۀ
مړ دے کۀ ژوند ے دے د مارکیټ چکر وهی کنه
درے ګزه سلام ئے ماته جیل ته رالیږلے وۀ
خلک څۀ هوښیار دی د قیدیانو یاری نۀ کوی
خلک دَ بے دره چنګنړیانو یاری نۀ کوی
یه ساده سائله په چِټےئ اتۀ انے لګی
ځان کۀ ناغرضه اخر څۀ په بهانے لګی

وخت بۀ راشی ښۀ مضبوطه غاړه به ملاؤ کړو
پوخ بۀ د اومو بانو د وریژو نه پولاؤ کړو

وایه قیصے ښے دی خو د زړۀ علاج پرِ نۀ کیږی
ستا په مزدورئ ګلی بند کیږی تاج پرِ نۀ کیږی
هسے نۀ چه دا لوړه ځوانی درنه رابښکته شی
ستا د چنغلے پایئے د مینے درته لته شی
دا دِ د سور وخت دے نشه کیږه اودۀ کیږه مۀ
کار کوه، ماښام کورته په منډه ځۀ اودریږه مۀ

SAMSOOR.COM

حبیب ګل نمبر ۱

پلار د لالون ښکلی دے او یار د سائل ښکلی دے
ستا حبیب ګل ښکلی دے زما حبیب ګل ښکلی دے
دومره ورته وایه چه سائل درته سلام کوی
پس د یو سلام نه درته دارنګے کلام کوی
ښکے چه وی باران او ستا دوکان پکښے راوښاخی
تهٔ په ځان اخته شے مونږ په چرت تیږے کوو پکښے
شور د لیونو مارکیټ په مخه رااخستے وی
وریږے په اور بانډ وی لاسونه پرقوو پکښے
ستا حبیب ګل یار چه راته غلی او خوارخوار ګوری
مونږ پوتی دَ یو او بل د مخے تختوؤ پکښے
دے وی دننه ناست مونږ ورته ست قدرے هم نۀ کوو
دا د پتیلو سرونه شرنګ شرنګ تنګوو پکښے

دغه پروګرام به خامخا کوو چه درشمه
ډیره لرے نۀ ده یاره زر بۀ دربهر شمه

حبیب ګل نمبر ۲

ګرانه نظیر خیاله نمبر دو حبیب ګل ښکلی دے
زیات دے په پلنوکۀ په اوردو حبیب ګل ښکلی دے

SAMSOOR.COM

څۀ مقدمو خـوار کـۀ او څـۀ دَ داؤ د خـان وادۀ
خلاص کړی دَ ایمانه سرے نن سبا د ے ګران وادۀ
دغه څۀ کے دغه ګیاره باره پرِ هم تیره شوه
لویـه شـپه د ژمـی نـاقلاره پـرِ هـم تیـره شـوه
اوږے شـولو اوس دِ پـه دوکـان کښے منـزرے کـوی
ځان ته دِ کنځل کوی دوکان ته دِ ښیرے کوی
یا دِ کوی خوب یا په مارکیټ کښے دِ چکر وهی
څوک ئے کۀ په سر وهی نو دے دِ ئے په ښکر وهی
او فلانیــه او فلانیــه بــرے ګــړے هــر وخــتے
ډنډے ختے سخا چقړے خړے لړے هر وختے
زۀ وَم بدقسمته چه شریک ئے په ښادئی نۀ شوم
زۀ جنجی د خپل داؤ د وراۀ د سرے ډولئے نۀ شوم
کـاش چه داؤ د خان پـه سـور پالنګ بانـدِ خـتلے وے
یـو بـازو دَ کـټ ئـے سائل هم په لاس نیولے وے
نۀ وه په قسمت کښے د سائل دا خوشحالی وایه
وایـه حبیـب ګـل تـه مِ بیـا بیـا مبـارکی وایـه

SAMSOOR.COM

ابراهیم

تلـه ئـے د کـوتر هسـے پـاپئے ئـے د تنـزری دی
سـترګے ئـے د بـاز هسـے ویښـته ئـے د ګـډوری دی

مونځ پیژنی، خوب پیژنی کور او دوکان پیژنی
مور پیژنی، پلار پیژنی صرف یو ځان پیژنی
ضد ئې د خانانو چل او ول ئې د ښاریانو دے
هم خپله بابا دے هم ئې خوئې د ماشومانو دے
نشته په مارکیټ کښې څوک دده په شان ښټک ښټک
دے او پلار ئې ټک په ټک او دے او زوی ئې ټک په ټک
ټوله دنیا ګې د دهٔ یو څو ښکلی پټوان دی
دغه ئې ګلونه د ژوندون د ګلستان دی
نهٔ خاندی چه خاندی تهٔ به وائې چرته ډزے وی
چتے دے خو دا ئې د مستئی او ځوانئی ورځے دی

ژوند دے، کړے لارے، دے روان پرِ په اټکل دے
ښکاری سم سړے خو لږ په زړهٔ باندے درغل دے

SAMSOOR.COM

تصویر

تهٔ ئې منې او کهٔ نهٔ
خو ماته ستا روح بې قراره یو اواز کړے ؤ
ماته ئې وے سائله
درته یوه پټه خبره کوؤم
ما دَ حالاتو نه تخلیق کهٔ
او تصویر مِ کهٔ
بې قرارئې سترے کړم
کهٔ چرته ستا د فن په غیره کښې قرار اوموم
ته ما تخلیق کړے او تصویر مِ کړے
او دَ خپل زړهٔ په دیوالهٔ پورے مِ ځوړند کړلے
داسې تخلیق داسې تصویر مِ کړے
چه اوس تصویر نهٔ ئې خبرے کوے
خو دغه ستا تصویر
زما تخلیق د ځان سره وړے
کهٔ نهٔ دا ماته پریږدے
دا فیصله اوس ستا خوښئې او ستا معیار ته پریږدم

SAMSOOR.COM

پښتون

وختـه پـرون کـهٔ تـا ویشـلے کـهٔ وژلـے پښـتون
نـن ئـے مـنے کـهٔ نـهٔ مـنے خـو زیږیـدلے پښـتون

ټول به لؤ نهٔ کړی دا همه جهان به سترے شی پرے
مونږه څهٔ داسے په هر غر او سم کرلے پښتون

هغه تختئی چه پرے لیک شوی د نړئی قامونه
پکښے په سرو وینو په زور دے ځان لیکلے پښتون

مـنم چـه بـام تـه د شـعور بـه رسـیدلے نـهٔ وی
خو هم په دغے پوړئی څو پاټکی ختلے پښتون

وی به نالوستے خو دا چا ته چه نالوستے ښکاری
دغے لوستلو خلکو هم نهٔ دے لوستلے پښتون

SAMSOOR.COM

وینو ئے شونډے ګواهئی له د تاریخ سرے کړی
لکه د ګل په خپل پرهر کښے خندیدلے پښتون

نمر د مرام به ئے تندے په پلوشو اووینځی
ځان د سرو وینو په سیلاب کښے رانیولے پښتون

حالاتو څۀ په بے دردئی کۀ په مخ مخ نوکارے
ولے په داسے حال کښے هم دے بلا ښکلے پښتون

د غیریت پردے شلوی لکه فنکار په هنر
د پردی کلی نه خپل کلی ته راغلے پښتون

په خپلو سترګو کښے ئے بلے دی اوس خپلے ډیوے
پخپلو سترګو دے پردی عالم لیدلے پښتون

پښتون په خپلو لاسو، خپلو مټو، خپلو ګوتو
لکه د سوال قطره پردی اور ته نیولے پښتون

پښتون پښتون دے خپله خاوره خپل وطن ئے نۀ خوری
دا خو څو خپلو په پردو خلکو خوړلے پښتون

چه پریوزی یو سر وی چه پاڅی وی زرها سرونه
داسے پریوتے پښتون داسے پاڅیدلے پښتون

دنیا د دۀ تماشے کړے، دۀ دنیا تماشے
په دے دنیا پورے دنیا ده خندولے پښتون

SAMSOOR.COM

په هر حالت کښې ئې لرلې په سرتاج د وطن
په هر حالت کښې د عظمت دولت لرلې پښتون

د خوشحال خان د ننګ او پت د مستو مئيو خمار
د باچاخان د تصور په کنډول څکلې پښتون

ورته د هر دور تاريخ څومره درانۀ کتلی
دنيا په څومره سپکو کانړو ؤ تللې پښتون

پښتون زمرے ؤ دا زمرے پردو وژلې نۀ شو
کۀ ورته خپلو نۀ وے بند په بند تړلې پښتون

ښنګ ئې د هر بازاره خپل سر سلامت راوړے
خپلې انا لکه جانان نيازبين ساتلې پښتون

هغوئی په پتو کښې د لاس شو کۀ بايللې پښتون
مونږ د خپل لاس پتو کښې اوښودو ګټلې پښتون

هغوئی نعرے کړے ورک شو، مونږ وے خبردار موجود دے
هغه مغرور پښتون دے، هغه نازولې پښتون

پرون ئې ؤ، نن ئې هم شته، سبا به هم اولری
کۀ ژړيدلې، دړديدلې، تزنيدلې پښتون

د پردے شاته دے په خولۀ ئې پروت دے لاس
سائله

پخپل وطن کښې ورک دے، نۀ دے چرته تلے پښتون

○

خو به د زړۀ درزا په "لے" ستا د سلګو شمارم
تر خو به ګوټے په مثال د ليونو شمارم

تۀ به خپل وران خالونه څو په ائينه کښې شمارے
زۀ به څو ستا اوښکے په څوکو د بنړو شمارم

زۀ د ژوند خيال، لکه چه قيد يم ازادی غواړمه
د زولنو په شرنګ، شرنګ شرنګ ستا د بنګړو شمارم

زۀ او جانان اوشوے مودے چه د يو بله ورک يو
سحر ماښام د بيلتانۀ د ورځو شپو شمارم

ګرځمه زۀ هم د وطن په سيل راوتے يمه
سوی ګلونه د وطن د ګلدرو شمارم

د شونډو پاڼړے مِ شی پاڼړے د خزان والوزی
پاڼړے چه زۀ د خپل تاريخ د سپارو شمارم

نظر مِ رپی په نظر کښې مِ جنډے اورپی
بتکی چه زۀ د خپلو لويو استانو شمارم

د بيټ نيکۀ دعا قبوله شوه، رشتيا نۀ شوله
تش تش سرونه د بائللو پښتنو شمارم

نمر ته په طمع د سائل د خپل جانان د

دیـــــــــــــــــــــــــــــــــدن

هـره شـپه سـتورې د اسـمان پـه کنـارو شـمارم

تـل 2005/3/28

SAMSOOR.COM

ټرون

د ډاکټر صابر په نوم

مونږه بايلونکي خلک، مونږه ځان ګټوونکي خلک

مونږ به يو تلونکي خلک، مونږ به يو راتلونکي خلک

موږه کۀ نۀ يو هم نو يو به، موږ به چرے نۀ مرو
موږه د زړونو په انګنړ کښے اوسيدونکی خلک

موږ به په مرګ هم د خپل ورک جنت دعوه پرے نۀږدو
موږه د خپل ژوند د جنت نه راشړونکی خلک
موږ به د ژوند دپاره نوے تماشه جوړوو
موږ د دارونو په سرونو ګډيدونکی خلک

موږ د عمل د روايت د امانت ليونی
موږه د غرونو سره تل تل جنګيدونکی خلک

موږ دِ زموږ د الفتونو ياران مړۀ نۀ ګنړی
موږه د مرګ نه پس واپس راژړيدونکی خلک

په موږ زموږ غم خاموشی راپيرزو کړے نۀ ده
موږه ګويانه خلک موږه غږيدونکی خلک

موږ يو چه وران کړو زړونه، موږ يو چه راجوړ کړو زړونه
موږ ورانوونکی خلک، موږه جوړونکی خلک

په دے هنر هر علامت تصوير کوو د ژوندون
موږه د زلفو په ټالونو زنګيدونکی خلک

SAMSOOR.COM

مونږ د "درخو" په بنړو تیروبیر بنړلی زړونه
مونږ د ادم د رباب سوز کښے سوزیدونکی خلک

په ژوند هم رنګ ویشی سا ئله رنړاګانے ویشی
د مرګه بس هم د رنړا او رنګ ویشوونکی خلک

خلورم اپریل ۲۰۰۷- پیښور

SAMSOOR.COM

هر څو هم کۀ هیڅ چل د ژوندون ماله نۀ راتۀ
د ژوند جنون مِ دا ؤ چه مرګ خواله نۀ راتۀ

بل هیچا پیژندے نۀ شوے زما د "بخت" کرمے
بدبخته په هیڅ چل زما تر خیاله نۀ راتۀ

دا قام په کومه تلے ؤ د خپل تاریخ د کوره
لوئے قام ؤ خو د خپل مړی ژړا له نۀ راتۀ
مونږ ډېرے ته مودے اوشوے چۀ نۀ شو د غرمو نه
د خپل دیوالۀ سورے تر دیواله نۀ راتۀ

شائد زما حسونه پردی شوی ؤ زمانه
نن ستا د خولو بوئے ستا د دسماله نۀ راتۀ

شغلے مِ د شهید زړګی د داغه پورته نۀ شوے
پیغام چه ادیرے ته ستا د خاله نۀ راتۀ

تاریخ خو ما ته ستا په حقله بل څۀ وو وئیلی
پښتون خو به خپل کور ته چرے غلا له نۀ راتۀ

SAMSOOR.COM

کـۀ ډیـره ورتـه مـا د مسـتقبل سـندره اووے
ماضي مِ نـوکے چرخے کړے تر حالـه نـۀ راتـۀ

دا ښه شوه چه تا سترګے څۀ وئيلو ته کړے پورته
جـواب رالـه راتـۀ ولـے بـے سـواله نـۀ راتـۀ

يـخ پـخ ؤ د سـا ئـل د هنرونـو تصـويرونه
چـه سـترګولـه ئـے تـاؤ سـتا د جمالـه نـۀ راتـۀ

۲۰۰۲/۱۱/۸

پيښور

SAMSOOR.COM

"او دا ګلزار دے"

او دا ګلزار دے
د ګلونو د خوبونو فنکار

د سرو لمبو ګلونو فنکار
د ژوند د سوو زړونو فنکار
د لیونتوب د تصویرونو فنکار
د زړهٔ په سر د پرهرونو فنکار
د پرهرونو د دردونو فنکار

او دا ګلزار دے

د پښتون د ارمانونو ګلزار
د پښتنو د انقلاب د ترانو ویونکے
د پښتنو د تیرو هیرو زمانو ویونکے
د پښتنو د لړزونکو افسانو ویونکے
د لیونو جذبو ویونکے لیونے ویونکے
د ژوند پرستو د نیمګړے افسانے ویونکے

او دا ګلزار دے
هم هغه ګلزار دے

زهٔ به ئے نهٔ پیژنم
تهٔ به ئے نهٔ پیژنے
او دا ګلزار دے
هم هغه ګلزار دے

د پښتنو د ترانو ویونکے
د پښتنو د تلوسو ترجمان

SAMSOOR.COM

د پښتنو د ارمانونو اواز
د پښتنو د وسوسو ترجمان

اوس ئې د شونډو نه تارونه وتی
اوس چه خندا ورشی خندلے نۀ شی
اوس ئې د سترګو سمندر اوچ شوے
اوس چه ژړا ورشی ژړلے نۀ شی
اوس ئې د ژبې سر تنړاکے پروت دے
اوس پرے د یار ثناء وئیلے نۀ شی

او دا ګلزار دے
هم هغه ګلزار دے

اوس ئې په زړۀ کښې د سندرے ارمان قید ساتلے
اوس پخپل زړۀ کښې د سندرو لیونئې کوترے
په پنجرو بندے ساتی
سحر ماښام ورته په تته ژبه
په غلی غلی اواز
نۀ اوریدونکی اواز
په رو رو وائی چه بهر مۀ اوځئ
بهر حالات ښۀ نۀ دی
بهر په کلی کښې په هر ګوټ پیر کښې
پام کوئے یو نه یو قاتل ولاړ دے
بهر فضا کښې د بارودو بندکی ډزیږی

SAMSOOR.COM

په ټول وطن کښې د بارودو بوئے دے

او دا ګلزار دے
هم هغه ګلزار دے

دا ئے دوکان کړے دے
خپل کاروبار له دوکان
په دے دوکان کښې نۀ تبله او نۀ باجا پرته وی
په دے دوکان کښې نۀ رباب نۀ سرینده پرته وی
په دے دوکان کښې کۀ سحر شی کۀ ماښام شی، شی دِ
دلته اواز قیدی وی، دلته کښې ریاض نۀ کیږی
نو تۀ به وائے چه بیا دا دوکان د څۀ دے؟
په دے کښې څۀ خرڅیږی
نو یه زما د جنون ډکه لیونیه اشنا
د پښتنو په ترانو مئینه

اوس ستا د مینے او د ژوند د ترانو ویونکے
ستا د ماضی او مستقبل د افسانو ویونکے
ستا د خوږ زړۀ د تلوسو ویونکے
ستا د ننګ پت او د غیرت د ولولو ویونکے
ستا د خوبونو او خیالونو د سندرو مجرم
په دے دوکان کښې اوس د هغو لیونو سندرو
ریاضت نۀ کوی کباب خرڅوی

SAMSOOR.COM

د دۀ په شونډو قتل شوے نغمے
او قتل شوو نغمو يخ لاشونه
به دے تر څو په اوږو
د ځان سره ګرځوی
د دے نغمو دپاره
به د کفن دفن څۀ غم په کاروی
ولے کفن دفن له
خو هم سړی په کار احساس په کار دے
ولے په دے میدان خو
چه سړے هر خوا ته نظر اړوی
په هر طرف یو ادیره لیدے شی
شپه راشی ورځ تیره شی
شپه تیره بیا سحر شی
خو د دے لوئیے ادیرے په خوا کښے
څوک ژوندی خلق په نظر را نۀ شی
اخر د دغو قتل شوو نغمو
مړی به څوک ښخوی
او د زرګونو نغمو مړو له به
په دے پښتون وطن کښے
داسے د سرو سره تللے زمکه
بے حده ګرانه زمکه څوک ورکوی
دغه فنکار د کرائے د دوکان

SAMSOOR.COM

چه نن کباب خرڅوی

او د نغمو لاشونه

په خپلو سټرو اوږو

سحر ماښام ګرځوی

دے له به دومره بلا ګرانه زمکه

اخر په څۀ شی اخلی

۲۳ اګست ۲۰۰۷

پیښور

SAMSOOR.COM

د غزل خوب ته مِ د نوی ژوندون خیال راوړه
زما " درخو" چرته په سترګو کښې خو سوال راوړه

نن مِ والله بلا بلا په زړهٔ را اووریدے
نن لکه غیروغښے راشه او وصال راوړه

کال پس انکار له راغے، راغے او په مخه لاړو
دا مِ جانان ما له تحفه د نوی کال راوړه

داغ مِ د زړهٔ د"ریدی" اونهٔ کړے شغلے محبوبے
تهٔ چه راځے نو خامخا په زنه خال راوړه

تا پرهر کړے زړهٔ مِ اوس هم وینه نهٔ بس کوی
د لوپټے ګل دِ رسوا نهٔ کړی دسمال راوړه

زما د خوږ سترګو دردونه پکښے نغښتی یوسه
اور د جمال په اننګو کښے د جلال راوړه

پاتے ترِ ستا د تصور تصویر نیمګړے نهٔ شی
د خپل سائل د هنر ګوتو له کمال راوړه

SAMSOOR.COM

څهٔ په هوښيارو ليونو سترګو دِ واړولم
نصيبه څهٔ په خونړو سترګو دِ واړولم

نشه مِ داسے کړی چه کړی مِ تماشه تماشه
څهٔ په نشو په تماشو سترګو دِ واړولم

پرهر پرهر په وينو سور نبهٔ ئے نادان زړګيه
غشی ترِ دانګی په ليندو سترګو دِ واړولم

عشقه د کوم ارمان ځوانی درته رايادہ کړمه
د پيغلو پيغلو په ځلمو سترګو دِ واړولم

خوب به ترِ خنګه په ځنګل د شوګيرو اوکړمه
څهٔ په بيدارو په اودو سترګو دِ واړولم

يه زما ګران زما مئين زما دشمن زړګيه
چه ئے وژلم په هغو سترګو دِ واړولم

چه پکښې ځان ته ګورم مات مات پکښے ځان وينمه
په ماتو ماتو ائينو سترګو دِ واړولم

اوس به سائل خوری تندکونه، چوے نهٔ تهٔ
زړګيه
په داسے ډکو پيمانو سترګو دِ واړولم

SAMSOOR.COM